

Biblioteka

Revistă de bibliologie și știința informării

2 / 2019

SUMAR

EDITORIAL

Cybrarian cu tăblițe de lut
Mireille Rădoip. 1

REPERE PROFESIONALE. METODOLOGIE

Bibliotecile în era Facebook
Ioan Milicăp. 3

VIAȚA BIBLIOTECILOR

Ghidul Bibliotecii și al Centrului de Documentare
 și Informare „Iorgu Iordan” al Colegiului Național
 „Calistrat Hogaș” din Tecuci
Odorica Maximp. 6

134 de ani de istorie în biblioteca unei instituții
 cu tradiție din România.
 Școala Silvică din Timișoara (1885-2019)
Mihaela-Maria Kocsisp. 15

Biblioteca Comunală Hârșeni,
 o bibliotecă pentru cititorii mari și mici
Marcela Sucip. 19

PATRIMONIU

Momentul 1918 reflectat în publicistica
 și cultura românească
Zalina Gabriela Neagup. 20

MERIDIAN BIBLIOLOGIC

Biblioteca neconvențională în spațiul scandinav.
 Studiu de caz asupra unui model suedez: „Norrbyhuset”
Nicolae Popescup. 25

GALAXIA GUTENBERG

Cărturarul pedagog Petru Maior, omagiat la Reghin
Florin Bengeanp. 28

COLEGIUL EDITORIAL:

COMITET ȘTIINȚIFIC

prof. univ. dr. DOINA BANCIU
 prof. univ. dr. AGNES ERICH
 lect. univ. dr. MARIA MICLE
 ELENA PINTILEI
 conf. univ. dr. CRISTINA POPESCU
 prof. univ. dr. ANGELA REPANOVICI
 prof. univ. dr. ELENA TÎRZIMAN
 acad. FLORIN FILIP
 prof. univ. dr. ZANFIR ILIE
 prof. univ. dr. MIRCEA REGNEALĂ
 dr. OCTAVIAN MIHAIL SACHELARIE

COLEGIU CONSULTATIV

EUGENIA BEJAN
 dr. ADRIANA-ELENA BORUNĂ
 NICOLETA MARINESCU
 dr. FLORICA-ELISABETA NUȚIU-VULCĂNESCU
 VERA OSOIANU
 dr. CARMEN-LEOCADIA PESANTEZ POZO
 prof. univ. dr. hab. NELLY ȚURCAN
 dr. ing. MIHAELA VOINICU
 lect. univ. dr. ROBERT CORAVU
 lect. univ. dr. CONSTANTIN ITTU

COLECTIV REDACȚIONAL

redactor-șef: ANCA MORARU
 tehnoredactare computerizată: FLORIN NISTOR
 distribuție: ADRIANA IOSIF, DANIELA ZAMFIR

Adresa: B-dul Unirii, nr. 22, București,
 cod poștal 030833, OP 4, sector 3,
 telefon: 021.3103552, e-mail: anca.moraru@bibnat.ro
 adriana.iosif@bibnat.ro (vezi coperta 3)

*Responsabilitatea pentru conținutul articolelor
 aparține autorilor.*

Cybrarian cu tăblițe de lut

conf. univ. dr. Mireille RĂDOI, director general
Biblioteca Centrală Universitară „Carol I” București
e-mail: office@bcub.ro

Lipsiți de repere și de ghidare în procesele de căutare, prelucrare și diseminare a informațiilor riscăm să umblăm ca elefanții în epoci de artă a filigranului sau să avem o colecție prețioasă scrisă cu cerneală invizibilă.

Suntem martorii unei revoluții informaționale, care influențează toate sectoarele societății, inclusiv bibliotecile, nevoite să țină pasul cu spiritul timpului. Știința a adus în viața noastră un imens salt de ordin calitativ, care a schimbat forma și natura informațiilor. Deși în aparență un paradox, titlul propus intenționează să limpezească opiniile critice și științifice cu privire la hibridizarea bibliotecii. Bibliotecile trebuie să rămână un simbol al democrației și al accesului tuturor la cunoaștere.

Hibridizarea reprezintă modelul optim de existență culturală și informațională a bibliotecilor. E de dorit să rămânem în mediul hibrid pentru că în demersurile creative și de cercetare este nevoie să pornim de la mijloacele actuale, electronice, de lucru pentru a ne putea întoarce oricând și spre suporturile tradiționale.

Cybrarian este un concept derivat de la cyberspace și librarian, care descrie direcția spre care se îndreaptă tehnologiile comunicațiilor și profesiile info-documentare. Așa cum specifică dicționarul Merriam-Webster, cybrarian este „persoana a cărei misiune este de a găsi, colecta, gestiona informația disponibilizată în world wide web”¹. Un cybrarian este mai mult decât un bibliotecar, este expert în accesarea și prelucrarea informației din bibliotecă, care transferă cunoașterea, în ciberspațiu, prin tehnologii de ultimă generație. Trebuie să tindem spre dobândirea unei culturi a informării, compatibile cu capacitatea de a utiliza toate facilitățile oferite de tehnologie.

Cyberspace trimite la Eter, este Nicăieri, de aceea este extrem de important să contribuim ca acest mediu să devină Pretutindeni – Anywhere, iar bibliotecile să fie power-stations ale culturii globale. Atunci când nu poți deveni cybrarian riști să cazi într-un tunel al retrogradării în timp, riști întoarcerea la tăblițele de lut. Nevoia de reprezentare a modului de viață, de comunicare cu alteritatea s-a manifestat în decursul istoriei gradual, prin simboluri aparte reflectate în desenele rupestre sau încrustate pe tăblițele din argilă. Suporturile succesive reprezintă un salt în posibilitatea de a stoca, de a organiza și de a regăsi informația.

Apariția papirusurilor a reprezentat un progres, ceea ce a determinat nașterea bibliotecilor și a primelor forme de organizare umană, precum Biblioteca din Alexandria – for de cultură și artă ce depozita o întregă arhivă a cunoașterii umane. Biblioteca va exista *ab aeterno*² prin simpla ei misiune de a aduna și ordona istoria lumilor. „Museion” sau „Templul Muzelor”, așa cum o numeau anticii, Biblioteca din Alexandria este prima dovadă a nevoii de ordine a creației omului, a respectului pentru operă și creator. Faraonii vremii dețineau numeroase texte cu un caracter juridic sau religios, întemeierea unui loc dedicat păstrării și regăsirii acestor tezaure fiind încă

din Antichitate o acțiune legitimă. În izvoarele istorice se menționează că epopeea homerică *Iliada* era povestită pe 24 de role de papirus și păstrată în Biblioteca din Alexandria.

A doua bibliotecă din Antichitate, cuprinzând o colecție însemnată de papirusuri, a fost Biblioteca din Pergam (197-159 î.H.) (oraș grec din zona Anatoliei), edificiu impresionant, ridicat în jurul unei săli de lectură cu arhitectură special proiectată pentru circulația aerului și prezervarea documentelor. Din rațiuni economice, atunci când exporturile de papirus s-au diminuat, a apărut nevoia de a înlocui suportul de scris. Aceasta este motivul pentru care am amintit de orașul Pergam, în care ia naștere pergamentul (lat. membrana pergamenta) prin prelucrarea pieilor de animale.

Cu mult înainte de înființarea tiparului, în marile biblioteci existau Scriptoria, centre în care se multiplicau prin copiere lucrări valoroase sau unde erau elaborate documentele oficiale ale vremii. Introducerea preseii și a tiparului în secolul XVI a condus treptat la dispariția atât a scribilor cât și a centrelor de copiere din bibliotecile marilor orașe. Dezvoltarea tehnologiei și inovațiile industriale din următorii 300 de ani au avut drept efect diversificarea suporturilor, dar mai ales a instrumentelor de multiplicare. Secolul XXI aduce cu sine tiparul digital și posibilitatea de a fotocopia, scana și imprima laser documentele. Dezvoltarea științifică în domeniul telecomunicațiilor a potențat toate formele de comunicare.

Precursori ai cărții electronice au fost însă microformatele care aveau capacitatea de a arhiva conținuturi impresionante pe suporturi portabile de dimensiuni reduse, citibile în format electronic.

În 1971, prin Proiectul Gutenberg, un omagiu adus erei tiparului, Michael Hart a realizat primul document digitizat din lume, *Declarația de Independență a Statelor Unite*, pe care l-a distribuit în rețeaua Universității Illinois. Au urmat nenumărate experiențe de scanare și prelucrare digitală a unor lucrări celebre din patrimoniul universal, astfel că Proiectul Gutenberg este considerat astăzi prima bibliotecă digitală la nivel mondial, aspect susținut de însuși Hart: „Idea Proiectului Gutenberg este de a oferi sursa tuturor informațiilor și a civilizației omenirii așa cum a făcut tiparul lui Gutenberg la jumătatea celui de-al doilea mileniu, doar că într-o manieră modernă”³.

Michael Hart sprijină în egală măsură utilitatea cărții electronice în favoarea conservării mediului. Viața, fiind un proces de culturalizare în masă, impune din rațiuni ecologice, nevoia de a utiliza formate noi precum e-book-urile. Lectura cărții electronice devine însă treptat un demers cognitiv și mai puțin estetic, drept pentru care, pentru trăiri estetice ne orientăm tot spre formatul print. Lectura unui e-book (instrument cu un conținut dens și adesea științific) este rece și poate fi reperată prin strategii euristice. Mediul în care se derulează activitatea bibliotecilor la nivel global se schimbă în termeni de acces la informație, complexitate a localizării, interconectare și

diseminare. Odată cu transformările World Wide Web, informația cu al ei potențial de influențare a suporturilor tehnologice, mediile de stocare și difuzare, lipsa unor standarde coerente în privința programelor soft, lipsa stagiilor de perfecționare a personalului și mai ales constrângerile bugetare cresc exponențial.

Literatura internațională de specialitate tratează din perspective pragmatice rolul specialiștilor din structurile info-documentare⁴. Vorbim astăzi despre noi ipostaze ale bibliotecarului – facilitator, formator, cercetător, designer de pagini web, editor online și de interfață web. Există iată un potențial ofertant al mediului digital pentru evoluția profesională a personalului din biblioteci. Provocările din era digitală au reconfigurat serviciile bibliotecilor; de la instituția sobră, rigidă tehnologic s-a trecut la dezvoltări în organizarea colecțiilor prin softuri integrate și cataloage online, apoi la stadiul de bibliotecă digitală, eficientă, dar mai ales flexibilă, prin platforme dedicate pentru stocarea și disponibilizarea cunoașterii în formate cât mai diverse și prin mijloace tot mai complexe. Colecțiile digitale au nevoie de selectare, organizare, accesibilizare și preservare, iar aceste condiții trebuie îndeplinite prin servicii coerent planificate și gestionate. Bibliotecile vor trebui privite ca sisteme științifice generatoare de servicii de informare cultural-educaționale și mai deloc drept instituții depozit.

În România, profesia de bibliotecar este oarecum incoerent reprezentată în raport cu cerințele și evoluția ei. Sub umbrela aceleași denumiri – bibliotecar sau documentarist – se derulează întreaga gamă de servicii de specialitate. Sistemul bibliotecilor românești este unul mixt, cu condiții de muncă aproximativ liniare, dar salarii diferențiate. La nivel de sistem ne confruntăm cu o slabă percepție în societate, cu incoerențe legislative și cu dezechilibre pe piața muncii. Vorbim despre *identitatea* unei profesii, despre acele specificități profesionale care diferențiază rolurile noastre și asigură progresul. Într-o lume hibridă, cu media în format print și electronic, bibliotecarul trebuie să fie capabil să ofere servicii de informare adaptate: de la înregistrări tipărite la baze de date online, respectând totodată principiile etice legate de drepturile de autor.

Dacă în lumea anglo-saxonă profesia de bibliotecar s-a configurat pe linii de lucru specializate, de la metadata librarian, knowledge manager, spre learning resources officer, digital librarian, până la cybrarian, este pentru că nivelul de cunoaștere pretinde și competențele specifice permit. În Egipt, *the Arabic Portal for Librarianship and Information* oferă varianta online a publicației *Cybrarians Journal*⁵, ca un argument în plus al ideii de evoluție și al nevoii de adaptare și calibrare a profesiei în sistem și a competențelor cu cerințele unei anume sfere de aplicație. Competențele sunt acele trăsături specifice, informații teoretice, expertiză practică, abilități care conduc o instituție spre progres. Iar deprinderea lor este legată direct de un mediu de lucru înalt dotat tehnologic, de formatori sau sisteme de formare. De ce avem nevoie de un Cybrarian? Pentru a a avea – Acuratețe și Responsabilitate Științifică și Culturală.

Un cybrarian operează cu formate noi, precum pdf, mp3, avi, xml, html, ocr, și câți dintre noi nu am citit o pagină scanată, nu am ascultat muzică la calculator sau Ipad, nu am navigat în hipertexte sau transferat o fotografie? Rătăcirea în colosul de date nu este doar un mit intens tratat în literatura domeniului, ci și o realitate cu care ne confruntăm zi de zi. Alfabetizarea informațională, ca proces aplicat în biblioteci și universități, nu va reuși decât atunci când va fi o disciplină academică asumată și când va fi implementată la nivelul sistemului național de educație. Ea începe din clasele primare și se evaluează în zonele de cercetare, când nevoia de a produce idei și sinteze cu rol transformator ne obligă la excelență în cultura informației.

Există așadar un Timp al zidirii într-o adevărată cunoaștere la care trimite și spiritualitatea orientală: „Dacă așa fi știut care era adevărata cale/ Aș fi abandonat toată această rătăcire .../ Dar această cunoaștere depinde de timpul petrecut în căutare.”⁶ Ce folos să ai o bibliotecă valoroasă, infinită, fără o structurare matematică, fără un intermediar care să îți decodifice sensul și modul în care poți găsi calea dorită, dacă nu știi CUM și UNDE să cauți? „... doar bibliotecarul (Cybrarian – n.n.) poate să iasă de aici, de aceea, dacă vrei să-ți recâștigi libertatea, trebuie să îi preiei funcția (atribuțiile – n.n.).”⁷

Rolul bibliotecii într-o societate este de a opri căderea în antiintellectualism, a cărui bază este tocmai necunoașterea, lipsa de organizare și superficialitatea. Cei care-și imaginează că lumea este „fără limite uită că aceste limite există totuși în ceea ce privește numărul posibil de cărți./... / *Biblioteca este nelimitată și periodică ...*”, și o să dureze mai departe „iluminată, solitară, [...] infinită, inutilă, incoruptibilă, secretă.”⁸ Tehnologiile comunicaționale ne ajută să scoatem la lumină adevărata lume a bibliotecilor, care nu se rezumă la așezarea cărților pe rafturi. Cu ajutorul tehnologiei comunicațiilor putem ghida, prelucra și disemina informațiile, iar acest lucru se bazează numai pe expertiză.

Note:

1. Meriam Webster Dictionary. Disponibil pe Internet la adresa <http://www.merriam-webster.com/dictionary/cybrarian>, accesat în 2.02.2019.

2. BORGES, Jorge Luis. *Biblioteca Babel*. În: *Proză completă*, vol. I. *Moartea și busola*. Iași: Polirom, 2015, p. 423.

3. Project Gutenberg Digital Library Seeks to Spur Literacy. Disponibil pe Internet la adresa: <http://iipdigital.usembassy.gov/st/english/article/2007/07/200707201511311cjsamoh0.6146356.html#ixzz4Eq9G4zFF>, accesat în 2.02.2019.

4. BABU, K. H. ; RAO, NAGESWARA K. Role of Librarian in Internet and World Wide Web Environment. În: *Informing Science*, nr 4 (1), January 2001, p. 25-34.

5. CYBRARIANS Journal. Disponibil pe Internet la adresa <http://www.journal.cybrarians.org/>, accesat în 2.02.2019.

6. RUMI, M. J. În Bagdad visând la Cairo. În: *Iubire și zbor extatic în inima divină infinită*. București: Sapiența, 2000. p. 67.

7. FRABETTI, Carlo. *Cartea iad*. București: Humanitas, 2003, p. 13.

8. BORGES, Jorge Luis. *Ibid.* p. 430-431.

Bibliografie:

1. BABU, K. H. ; RAO, Nageswara K. Role of Librarian in Internet and World Wide Web Environment. În: *Informing Science*, nr 4 (1), January 2001, p. 25-34.

2. BORGES, Jorge Luis. *Biblioteca Babel*. În: *Proză completă*, vol. I. *Moartea și busola*. Iași: Polirom, 2015, p. 422-431.

3. FRABETTI, Carlo. *Cartea iad*. București: Humanitas, 2003, p. 13.

4. CYBRARIANS Journal. Disponibil pe Internet la adresa <http://www.journal.cybrarians.org/>, accesat în 2.02.2019.

5. RUMI, M. J. În Bagdad visând la Cairo [poem]. În: *Iubire și zbor extatic în inima divină infinită*. București: Sapiența, 2000. p. 67.

6. Meriam Webster Dictionary. Disponibil pe Internet la adresa <http://www.merriam-webster.com/dictionary/cybrarian>, accesat în 2.02.2019.

7. Project Gutenberg Digital Library Seeks to Spur Literacy. Disponibil pe Internet la adresa <http://iipdigital.usembassy.gov/st/english/article/2007/07/200707201511311cjsamoh0.6146356.html#ixzz4Eq9G4zFF>, accesat în 2.02.2019.

Bibliotecile în era Facebook

conf. univ. dr. Ioan MILICĂ, director general
Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” Iași
e-mail: directiune@bcu-iasi.ro

Valorificarea rețelelor de socializare pentru a consolida identitatea și prestigiul bibliotecilor constituie o temă explorată din ce în ce mai frecvent de specialiștii în științele comunicării și nu numai. Interesul este legitimat, în primul rând, de puterea și viteza de diseminare a tehnologiilor de comunicare online. Multe din produsele electronice de ultimă generație, îndeosebi computerele, tabletele și telefoanele mobile, includ ca aplicații de bază mai multe tipuri de servicii de comunicare: poștă electronică, mesagerie, rețele de socializare. În al doilea rând, expansiunea fără precedent a Internetului a facilitat crearea de identități virtuale atât pentru indivizi cât și pentru instituții, iar acest proces de negociere a reputației a atras schimbări remarcabile în stabilirea strategiilor de cristalizare a unor profiluri digitale recunoscute și apreciate de diverse comunități de internați.

Este binecunoscut faptul că bibliotecile sunt atât beneficiare ale inovării tehnologice cât și furnizoare de cunoaștere menită să favorizeze apariția de tehnologii noi. Dacă vom lua ca reper orice bibliotecă actuală, vom constata că solidaritatea dintre idei și cuvinte, pe de o parte, și tehnica de deservire a acestora, pe de altă parte, evidențiază importanța crucială, vitală a teaurizării pe termen lung a informației. Ființă gânditoare înzestrată cu limbaj și cu abilitatea de a crea și folosi unelte, omul a transformat acumularea de informații despre sine și despre lume în cea mai eficientă tactică evolutivă de care specia noastră dispune. Cunoscând realitatea, putem proiecta scenarii plauzibile despre cursul posibil al unor evenimente, iar un viitor predictibil naște speranță și oportunitate acolo unde incertitudinea și nesiguranța acționează ca factori inhibitori.

Spre deosebire de celelalte tehnologii cu un rol capital în evoluția umană (scrisul, tiparul, mecanizarea, electricitatea ș.a.), care au fost integrate în alcătuirea instituțională și în rutina procedurală a bibliotecilor, mediul digital tinde să imprime acestor instituții infodocumentare o traiectorie întrucâtva diferită de orbita rolurilor tradiționale: constituire, organizare, prelucrare, dezvoltare și conservare de colecții de documente și baze de date, toate gestionate în manieră optimă pentru a le facilita utilizarea în scop de informare, cercetare, educație și recreere. Perturbarea de echilibru trebuie căutată în concurența dintre informația de tip clasic, furnizată în principal prin rețeaua mondială de structuri infodocumentare, constituită în decurs de secole, și cea de tip modern, pusă la dispoziție prin rețeaua globală de dispozitive interconectate pe care o numim Internet. În fond, Internetul a preluat, a amplificat și a remodelat unele din sarcinile-cheie ale bibliotecii, fiind, ca și biblioteca, un produs de succes al ingeniozității omenești.

În acest cadru concurențial, dezvoltarea locală, regională, națională și internațională a unor colecții digitale, concepute ca oglinzi ale colecțiilor tradiționale, nu reprezintă, pentru

bibliotecile de orice rang, un capriciu sau un lux, ci o firească adaptare la realitate. Așa cum remarcă William H. Walters, în unul din numerele recente ale revistei *Portal* (vol. 18, nr. 3, iulie 2018, p. 415-422), publicație editată la Universitatea John Hopkins din S.U.A., convertirea scrierilor și tipăriturilor în format digital este semnul unei mari migrații informaționale.

Aflate în miezul acestei mari migrații, bibliotecile universitare vor căuta să discearnă esența celor mai bune practici de îngrijire a colecțiilor, pe fondul accelerării a patru procese care guvernează buna funcționare a activităților biblioteconomice: 1. achiziția tot mai scăzută de carte tipărită, 2. destructurarea unor colecții, 3. transferul cărților în depozite pasive și 4. înlocuirea cărților tipărite cu versiunile lor electronice (e-book-uri). De altfel, în articolul intitulat „*The Death and Migration of Book Collections in Academic Libraries*” se arată că, la cele patru clase de migrație informațională cu care se confruntă deja bibliotecile universitare, se adaugă și altele: apariția unor noi formate electronice de documente, tendința editorilor de a publica cărți mai puțin voluminoase, deci mai puțin costisitoare, practica autorilor de texte științifice (dar nu numai) de a publica articole cu impact rapid și precis măsurabil în defavoarea publicării de cărți ș.a. Pe scurt, lumea digitală provoacă bibliotecile să își reconfigureze arhitectura informațională și de servicii, în acord cu deziderate și mize specifice mediului online: accesibilitate, simplitate, gratuitate, multiculturalitate, multimedialitate.

În acest joc dinamic de forțe, în care vectorul conservator este constituit de colecțiile de documente deja acumulate în biblioteci și gestionate de acestea prin standarde procedurale, iar vectorul inovator este reprezentat de colecțiile digitale, a căror administrare presupune confruntarea cu alte seturi de probleme privind formatele și elementele de identificare ale unităților din patrimoniul documentar, dreptul de proprietate și de uz, condițiile de stocare, modalitățile de acces etc., rețelele de socializare mediază construcția reputației și a încrederii de care o bibliotecă se bucură în comunitatea căreia îi slujește.

Platforma Facebook, fondată în 2004, numără actualmente (în iulie 2018 – n.n.) în jur de 2,2 miliarde de utilizatori activi și este, potrivit estimărilor, cea mai populară rețea de socializare din lume. În România, Facebook are, potrivit datelor furnizate de portalul facebrands.ro, 9,6 milioane de utilizatori, categoriile cele mai active fiind constituite de segmentele de utilizatori cu vârste cuprinse între 15-24 de ani (93,19%) și 25-49 de ani (67,93%). Pentru bibliotecile universitare românești, dar nu numai, numărul de utilizatori de Internet care au și un cont activ de Facebook constituie un reper relevant, dacă se ține seamă de faptul că profilul tipic de cititor care deține un permis de utilizare a serviciilor oferite de o bibliotecă universitară se înscrie în categoriile de vârstă deja

menționate. Acestei schițe pe care o conturează datele statistice îi putem adăuga amănuntul că, potrivit informațiilor publicate de Institutul Național de Statistică, din decembrie 2017, în România există conexiune la Internet în două din trei gospodării și că peste 73% din utilizatorii curenți folosesc Internetul cu frecvență zilnică sau aproape zilnică. Datele semnaleză faptul că serviciile de Internet se bucură de folosință cotidiană, iar rețelele de socializare, precum platforma Facebook, și-au fixat un loc stabil în economia practicilor zilnice de comunicare la care recurg tinerii și adulții din România.

Acest fond care atestă creșterea accelerată a consumului de Internet și a timpului alocat frecventării rețelelor de socializare se cuvine corelat și cu alte date, pentru a observa mai bine concurența dintre informația livrată prin mijloace tradiționale, precum împrumutul bibliotecar, și informația de tip digital. Astfel, *Barometrul de Consum Cultural*, un instrument realizat de Institutul Național pentru Cercetare și Formare Culturală (INCF), disponibil la adresa <http://culturadatainteractiv.ro/barometrul-de-consum-cultural-2017/>, devoalează că recursul la Internet înregistrează în bibliotecile românești cele mai scăzute cote de consum. Doar 15% dintre respondenții participanți la studiul realizat de INCF au declarat că folosesc Internetul disponibil în bibliotecă, iar acest detaliu subliniază, pe de o parte, că infrastructura online a bibliotecilor românești necesită fie îmbunătățiri considerabile, fie reconfigurări destinate să deservească nevoi informative, educative și recreative încă neluate în considerare, iar pe de altă parte, că bibliotecile sunt, în mentalul colectiv, percepute ca niște cetăți ale cărților, fiind, prin urmare, considerate medii propice „decuplării” de la contactul cu informația digitală. Mai mult decât atât, aceste bastioane dominate de ordinea cărților (Roger Chartier) se confruntă cu o criză a lecturii, reflectată în scăderea dramatică a numărului de cititori. Conform barometrului de consum cultural elaborat pentru anul 2016, în România, ponderea persoanelor din mediul urban care merg zilnic la bibliotecă pentru a citi este de 1% (cf. http://www.culturadata.ro/wp-content/uploads/2017/06/Barometrul_de_consum_cultural_2016.pdf, p. 136), iar procentul informatorilor care au declarat că nu au mers niciodată la bibliotecă în decurs de un an este de 74% în mediul urban și de 90% în mediul rural. Altfel spus, persoanele care valorifică în mod constant împrumutul bibliotecar constituie o elită intelectuală cu pondere fragilă în economia deprinderilor de consum cultural.

Dacă avem în atenție clasamentul primelor cinci unități teritorial-administrative românești cu cel mai mare număr de volume împrumutate anual și numărul de cititori activi înregistrați în respectivele unități – aspect redat în Tabelul 1 – constatăm că media nu depășește pragul orientativ de 16 volume solicitate anual de un cititor.

Tabelul 1. Împrumutul anual de volume, conform cartografiei din *Barometrul de Consum Cultural 2017* (<http://culturadatainteractiv.ro/cartografierea-sectorului-cultural/>)

Volume eliberate	Cititori activi	Medie
1. București-Ilfov: 3.626.272	1. București-Ilfov: 318.274	≈ 11 volume/cititor/an
2. Cluj: 2.362.226	2. Cluj: 168.024	≈ 14 volume/cititor/an
3. Iași: 2.531.980	3. Iași: 161.011	≈ 16 volume/cititor/an
4. Prahova: 1.438.206	4. Prahova: 121.170	≈ 12 volume/cititor/an
5. Galați: 1.371.410	5. Galați: 101.521	≈ 14 volume/cititor/an

Se profilează, așadar, un tablou problematic: cu toate că gestionează un însemnat patrimoniu infodocumentar, bibliotecile din rețeaua națională par a fi devenit enclave de rezistență culturală, iar una din întrebările care se pot formula în raport cu peisajul statistic deja schițat este dacă recursul la tehnologiile de comunicare în masă din universul digital actual ar avea sau nu efecte benefice în consolidarea legăturilor cu beneficiarii reali sau potențiali ai serviciilor de bibliotecă.

Consultarea literaturii de specialitate furnizează câteva răspunsuri demne de menționat, însă acestea nu reflectă realități românești, ci conturează reliefuli la care, în absența unor cercetări statistice cu relevanță națională, ne putem raporta doar intuitiv.

Înainte de a formula câteva observații privind utilizarea adecvată a platformei Facebook pentru a deservi o comunitate empatică și cooperantă de cititori și pentru a consolida oferta de servicii furnizate de o bibliotecă, merită subliniat faptul că studiile publicate în ultimul deceniu în periodice internaționale de biblioteconomie și știința informării precum *College & Research Libraries*, *Information Technology and Libraries* sau *The Journal of Academic Librarianship* oglindesc atitudinea ambivalentă a comunităților de bibliotecari față de impactul comunicării prin intermediul rețelelor de socializare. Polul suspiciunii este dominat de neîncrederea că instrumente precum platforma Facebook ar avea un randament semnificativ asupra activităților în care se angajează bibliotecile sau asupra campaniilor de popularizare menite să atragă și să apropie de bibliotecă o parte mai mică sau mai mare a publicului conectat la lumea digitală. Rezervele cele mai mari par a se fi manifestat pe palierul bibliotecilor universitare/academice, mai adesea pândite de prejudecata că rețelele de socializare întrețin mecanisme superficiale de interacțiune comunicativă. În consecință, adoptarea unei strategii de relaționare cu publicul, prin întreținerea unei pagini de Facebook tinde să fie subminată de o interacțiune scăzută sau rigidă cu membrii comunității de urmăritori. Cu toate acestea, marile biblioteci românești întrețin pagini de Facebook bogate în conținut informativ, pe care le alimentează frecvent cu informații noi. La polul încrederii se situează bibliotecile ale căror activități presupun valorificarea de fonduri publice provenite direct din bazinul de taxe și impozite plătite de membrii unei comunități. Pentru această clasă de agenți culturali, prestigiul de care se bucură bibliotecă în comunitate este un ingredient primar al dezvoltării inițiativelor și proiectelor de tip biblioteconomic, astfel că strategia de comunicare prin intermediul platformei Facebook se axează în principal asupra relațiilor de cooperare cu vectorii care întrețin vitalitatea informativă, educativă, recreativă și culturală a comunității. În România, bibliotecile publice de rang județean sau municipal se acomodează cu ușurință și cu succes acestui profil de catalizator.

Studiile dedicate recursului la facilitățile de comunicare permise de rețele de socializare precum platforma Facebook reliefează mai cu seamă importanța funcției de marketing, însă

acesteia i se adaugă și alte roluri. Ca instrument de promovare a serviciilor furnizate de biblioteci, ca mediu de popularizare a activităților de tip educativ, cultural sau recreativ realizate de bibliotecari și ca mecanism de interacțiune cu publicul, rețeaua Facebook prezintă numeroase avantaje, cele mai facil de menționat fiind captarea de noi beneficiari, amplificarea uneori exponențială a publicului interesat de evenimentele organizate sau găzduite de biblioteci (conferințe, concerte, lansări de carte ș.a.), difuzarea de conținut informativ multimedia, răspândirea eficientă de informații de natură utilitară, de la schimbările punctuale de program la achizițiile recente de publicații, creșterea frecvenței interacțiunilor cu cititorii și realizarea unor diagnoze mai precise privind preferințele acestora, conceperea și implementarea unor mecanisme de evaluare a satisfacției beneficiarilor față de serviciile oferite ș.a. Unele contribuții evidențiază scopurile urmărite prin utilizarea rețelelor de socializare, respectiv informare, marketing și publicitate, comunicare bilaterală între bibliotecari și cititori și perfecționarea profesională a personalului (cf. HARRISON, Amanda ; BURESS, Rene ; VELASQUEZ, Sarah ; SCHREINER, Lynnette. *Social Media Use in Academic Libraries: A Phenomenological Study*. În: *The Journal of Academic Librarianship*, vol. 43, nr. 3, May 2017, p. 248-256), în timp ce altele se orientează asupra categorizării mesajelor postate pe paginile de Facebook ale unor biblioteci (cf. PHILIPS, Nancy Kim. *Academic Library Use of Facebook: Building Relationships with Students*. În: *The Journal of Academic Librarianship*, vol. 37, nr. 6, December 2011, p. 512-522).

Dacă înscriem recursul la arhitecturile digitale ale rețelelor de socializare într-o dimensiune pragmatică, interpretată ca raport funcțional multidimensional stabilit între biblioteci și utilizatori, putem constata, în rezumat, că astfel de platforme de interacțiune online servesc atingerii unor obiective precum cele de ordin: a) informativ, b) instructiv-educativ, c) publicitar, d) profesional și e) tehnic.

Obiectivele de ordin informativ în utilizarea rețelelor de socializare sunt corelate cu necesitatea de a aduce la cunoștința comunității de beneficiari, elementele de noutate privind datele cu un caracter practic (program, tipuri de colecții/documente disponibile și modalități de accesare a acestora, căi de acces la resursele digitale etc.). Prin natura lor ritualizată, utilitară, astfel de informări s-au fixat deja în rutina comunicării online. Tot în categoria scopurilor de ordin informativ se cuvin incluse și mesajele referitoare la existența unor resurse documentare în format multimedia (tutoriale și prezentări) care evidențiază rolul activ asumat de biblioteci în construcția unei culturi digitale.

Obiectivele de natură instructiv-educativă ținesc să consolideze îmbogățirea de cunoștințe prin punerea în circulație a unor informații privind repertoriul de evenimente cultural-științifice pe care bibliotecile le organizează sau le găzduiesc, de la lecturi publice și expoziții de documente, la concerte, dezbateri, simpozioane, conferințe și prelegeri. Din acest punct de vedere, portalurile de Internet și rețelele de socializare își dovedesc utilitatea și impactul în dezvoltarea unui mediu propice implementării de strategii care pot augmenta sau îmbunătăți eficiența unor activități educative de tip formal și informal.

În sfera obiectivelor de tip publicitar pot fi incluse acțiunile de promovare prin care bibliotecile urmăresc să-și lărgească numărul de potențiali beneficiari și să-și optimizeze reputația. Tipice pentru oglindirea acestei categorii de obiective sunt

mesajele de popularizare privind concursurile cu premii, difuzarea de materiale publicitare create în beneficiul bibliotecilor sau în sprijinul partenerilor și al colaboratorilor cu care acestea conlucrează sau publicarea de anunțuri de recompensare, fie a cititorilor, fie a sponsorilor și donatorilor. O altă clasă distinctă de mesaje o constituie postările de evidențiere a cooperării cu partenerii din mass-media care transmit, în beneficiul bibliotecilor, noutăți decupate din calendarele anuale ale unor campanii de promovare a imaginii.

Deși discretă, dar cu un potențial cert, este utilizarea rețelelor sociale pentru a sprijini eforturile de perfecționare profesională a specialiștilor care lucrează în biblioteci. Sub acest aspect, merită distinse două orientări. Interesează, pe de o parte, perfecționarea abilităților de interacțiune cu cititorii și, pe de altă parte, prezintă interes constituirea unor grupuri, închise sau deschise, de bibliotecari cu preocupări profesionale asemănătoare. Totodată, nu poate fi neglijată fructificarea rețelelor de socializare pentru a disemina informații legate de perfecționarea profesională: informări periodice, cursuri, consfătuiri ș.a., întreținute în complementaritate cu celelalte canale de comunicare online (corespondență și mesagerie electronică, newsletter).

Obiectivele de natură tehnică semnaleză o ipostază principală a bibliotecilor actuale și anume aptitudinea de a se constitui în noduri informaționale. Adaptarea funcțiilor majore atribuite, prin tradiție, bibliotecilor, la noua geografie a lumii digitale presupune schimbări de anvergură, atât în privința rafinării aptitudinilor profesionale ale personalului care lucrează în biblioteci, cât și în privința politicilor și a măsurilor instituționale pe care bibliotecile le vor adopta pentru a se acomoda la constrângerile și libertățile universului online. Deocamdată, este suficient să oferim doar două ilustrări. O primă exemplificare ține de observația că atribuțiile profesionale clasice ale bibliotecarilor, îndeosebi cele referitoare la constituirea, organizarea, prelucrarea, dezvoltarea și conservarea colecțiilor de documente, se împletesc din ce în ce mai solidar cu alte tipuri de atribuții din domeniul aparent situat dincolo de orbita preocupărilor tradiționale: marketing și comunicare, informatică, managementul informației și securitatea datelor. Cea de-a doua exemplificare indică o subtilă remodelare de statut: bibliotecarul de tip „static”, care își desfășoară activitatea aidoma unui pivot bine înrădăcinat de care se leagă firele nevăzute ale intereselor, nevoilor și preferințelor cititorilor, tinde să fie substituit din ce în ce mai repede de un bibliotecar de tip „dinamic”, al cărui rol central este de a-și asuma sarcini de lucru și responsabilități flexibile, nu numai din prisma atribuțiilor clasice, ci și în acord cu mobilitatea educației și a culturii digitale.

În esență, valorificarea rețelelor de socializare în activitățile de bibliotecă reflectă emergența unui nou tip de management (e-management), orientat atât înspre o axă intersubiectivă, constituită din lanțul: 1. *e-servicii*, cuprinzând aici o gamă oarecare de servicii online, 2. *e-documente*, incluzând aici colecțiile digitale disponibile la un anumit moment și 3. *e-public*, desemnând prin acest termen-umbrelă și comunitatea de cititori activi care urmăresc informațiile comunicate în mediul online, și alte grupuri sau categorii de oameni care urmăresc, prin intermediul rețelelor de socializare, noutățile puse în circulație de biblioteci, cât și înspre o axă obiectivă, constituită din tipurile de canale online pe care o bibliotecă decide să le fructifice: portaluri, forumuri, rețele de socializare, e-mail și mesagerie, newsletter ș.a.

Ghidul Bibliotecii și al Centrului de Documentare și Informare „Iorgu Iordan” al Colegiului Național „Calistrat Hogaș” din Tecuci

Odorica MAXIM, bibliotecar
Colegiul Național „Calistrat Hogaș” Tecuci
e-mail: Ichogas@yahoo.com

Motto:

„Nu ți-a rămas decât acest trist și vechi aluat,/ cuvântul./ Frământă-l îndelung,/ dă-i ultima potrivită formă/
asemeni inimii tale./ Rumenește-l bine în cuptorul dragostei./
Apoi scoate-l dulce mirosind a lumină,/ și-l împarte celor flămânzi./ Scriitorule!”

Ignatie Greco, Ieromonah la Mănăstirea Cernica

Cuvânt înainte

„O bibliotecă nu este un depozit inert, o comoară înghețată de valori nebănuite cuprinse sau expuse sistematic în rafturi, un templu babilonic care s-a înălțat de la unicatele manuscriselor, incunabilelor legate în lanțuri pentru a nu fi prădate în Evul Mediu, până la milioanele de exemplare, pe care le numără acum orice mare instituție similară din lume. O bibliotecă este un templu al lecturii, al discursului în tovărășia celor mai de seamă spirite ale culturii universale, de la îndepărtata Antichitate până la ultimii contemporani.”¹

Lucrând de peste 27 de ani, în calitate de bibliotecar, la Colegiul Național „Calistrat Hogaș” din Tecuci, am simțit nevoia de a scoate un ghid care să fie pe înțelesul tuturor, pentru a veni în sprijinul utilizatorilor care au un acces nelimitat la serviciile eficiente din biblioteca școlară și al colegelor bibliotecare care îmbrățișează această nobilă meserie și sunt la început de drum.

Am convingerea că acest ghid este o carte de vizită pentru utilizatori și potențialii beneficiari, colaboratori ori doar interesați de serviciile oferite de Biblioteca Școlară „Iorgu Iordan” a Colegiului Național „Calistrat Hogaș” din Tecuci.

Acest lucru depinde doar de noi, de puterea noastră de convingere, de măiestria noastră de a stărni interesul și motivația pentru lectură în detrimentul Internetului.

Argument

„Copilul, spunea George Călinescu, se naște curios de lume și nerăbdător de a se orienta în ea. Literatura îi satisface această pornire, îl incită.”

Lucrarea noastră se adresează publicului larg, iubitor al bibliotecii școlare și al vieții cărților, care pășeste în acest templu al cărții, „BIBLIOTECĂ/CDI”, venind cu informații clare și cu o invitație sinceră la cultură, educație, cu un îndemn pentru noi toți de a transforma în bine viața noastră aflată în permanentă schimbare.

În condițiile în care se accentuează necesitatea cunoașterii multilaterale a informațiilor, nădăjduiesc ca această lucrare să fie un bun suport pentru bibliotecarii școlari și un îndemn pentru utilizatorii care încercă să găsească noile modalități,

tehnici și servicii care să vină în sprijinul lor, făcându-i mai responsabili, mai puternici, mai civilizați în societate și mai sensibili la frumos.

Doresc, de asemenea, ca această lucrare să-i convingă pe utilizatori, de valoarea culturală și spirituală a patrimoniului bibliotecii din școala noastră, tocmai pentru a-i determina să descopere și să înțeleagă că el este rodul marilor spirite ale omenirii, izvoare de cunoaștere și visare fără egal. Așa cum spunea Nicolae Iorga: „Ai toată viața un școlar pe care niciodată nu trebuie să-l pierzi din ochi: tu însuși”.

„Învață de la toate

Învață de la greier, când singur ești, să cânti.

Învață de la lună, să nu te înspăimânți;

Învață de la vulturi, când umerii ți-s grei,

Și du-te la furnică, să vezi povara ei...

Învață de la floare, să fii gingaș ca ea,

Învață de la soare, să ai blândețea sa;

Învață de la păsări, să fii mai mult în zbor,

Învață de la toate, că totu-i trecător.”

(Din lirica norvegiană. Autor anonim)

Misiunea și scopul bibliotecii școlare

Istoricul bibliotecii școlare în cuvinte

Istoricul bibliotecii și al lecturii poate fi înțeles doar în contextul social, istoric și cultural al municipiului nostru, purtătorul unor valori ale civilizației, care se regăsesc cu prisosință la temelii ale culturii noastre laice și religioase, al obiceiurilor și al datinilor mai vechi sau mai noi. Școala avea, încă de la început, prevăzută, în statutul său, înființarea unei bibliotecii școlare, care să cuprindă cărți didactice, literare și științifice, care să vină în sprijinul elevilor și cadrelor didactice.

Biblioteca noastră școlară a avut de la început misiunea de a aduna și conserva tipărituri care să ilustreze istoria și cultura românească, precum și istoria și civilizația universală.

Prima informație privind existența unei bibliotecii în școală o avem din anul 1878 când este menționată prezența unei mici bibliotecii școlare care deținea un număr redus de publicații și de alte materiale.

Inițial, colecțiile bibliotecii școlare au fost susținute din fondurile bugetare primite de la Ministerul Instrucțiunii ca, mai apoi, să se dezvolte prin donațiile substanțiale ale câtorva oameni inimoși ai intelectualității tecucene, în frunte cu directorii Ion Mazăre și Justin Brândușanu care au adunat primele publicații pentru încheierea viitoarei biblioteci.

Preocupări pentru funcționarea unei bibliotecii școlare au existat mereu, însă ideea a putut fi materializată mult mai târziu, în 1897, când Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice a fost rugat să intervină pe lângă Academia Română, pentru a da din publicațiile sale bibliotecii, în vederea îmbogățirii fondului și pentru funcționalitatea sa în adevăratul sens al cuvântului.

În 1910, când gimnaziul a primit denumirea de Liceul „Dimitrie A. Sturdza”, la cererea făcută de școala tecuceană, Academia a răspuns cu generozitate prin transferul unui număr de 3.690 de publicații care formează fondul de carte modernă veche.

Din 1933, lecturii particulare a elevului, chemate să deschidă noi orizonturi și să întregească profilul său moral, i s-a acordat o sporită și competentă îndrumare de către profesorul de limba și literatura română Constantin Solomon.

Începând cu anul 1977, activitatea bibliotecii a înregistrat un progres însemnat, fiind menținută într-o mare măsură de doamnele bibliotecare: I. Berza, D. Frâncu și V. Țugulea, activitate reluată, din 1962, de doamna Profira Cercel și continuată, de 25 de ani, de subsemnata. Biblioteca a funcționat în diferite clădiri din localitate (împreună cu școala), până în 1968, când școala a fost înzestrată cu un local modern care cuprindea printre altele și o sală de bibliotecă.

Până în 1984, biblioteca școlară a beneficiat de o singură sală de carte și a funcționat în incinta liceului, iar din acel an și până în vara anului 2003 a funcționat la parterul fostului internat al liceului, actualmente Liceul Tehnologic „Elena Caragiani”.

Din toamna anului 2003 și până în prezent, biblioteca este găzduită și își desfășoară activitatea, în clădirea Colegiului Național „Calistrat Hogaș” din Tecuci, asigurând accesul la publicațiile necesare proceselor de studiu, informare, cercetare și documentare ale cadrelor didactice, elevilor și personalului auxiliar.

Odată cu mutarea în locația actuală, la parterul clădirii colegiului național, biblioteca primește numele academicianului, lingvistului și filologului Iorgu Iordan (1888-1986), cel mai reprezentativ și mai de seamă om de știință absolvent al gimnaziului din Tecuci.

Rolul bibliotecii în școală

Bibliotecile școlare sunt considerate ca fiind colecții de cărți, periodice și alte resurse documentare și informaționale, cu un caracter enciclopedic, pentru uzul elevilor și al profesorilor, în scop de informare, cercetare, educație și recreere, permițându-le acestora să folosească în mod eficient informația, indiferent de formă și de suport.

Bibliotecile școlare se organizează și funcționează în conformitate cu legislația în vigoare: Legea Educației Naționale nr. 1/2011; Legea bibliotecilor, nr. 334 (r1) din 31/05/2002 Republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 132 din 11 februarie 2005 și Regulamentul de organizare și funcționare a bibliotecilor școlare și a centrelor de documentare și informare, Anexă la OMECTS nr. 5556 din 7.10.2011, publicat în Monitorul Oficial nr. 757, Partea I, joi 27 octombrie 2011.

Biblioteca școlară este compartimentul specializat și organizat în cadrul unei instituții de învățământ preuniversitar, care se află cu precădere în serviciul elevilor și al cadrelor didactice din instituția respectivă. Ea reprezintă unul dintre spațiile cele mai importante dintr-o instituție școlară, întrucât contribuie la apropierea tinerilor de lectură și sprijină corpul profesoral în reușita actului educațional.

Biblioteca școlară exercită un rol important în orientarea intelectuală a utilizatorilor săi, în informarea și reținerea gustului pentru lectură, pentru studiu, în scopul cristalizării unui sistem de informare propriu.

Prin activitatea sa, biblioteca școlară participă la realizarea obiectivelor sistemului de învățământ, în ansamblul său, precum și a obiectivelor educaționale pe etape de studiu. Activitatea bibliotecarului școlar nu poate fi concepută în afara ansamblului activităților educative specifice școlii.

Prin oferirea unei game largi de materiale și de activități, biblioteca școlară asigură de fapt, copiilor, șansa de a experimenta plăcerea lecturii și entuziasmul descoperirii de noi cunoștințe.

Două concluzii importante ar fi că: accesul la o colecție diversă și mare de bibliotecă este un element esențial în încurajarea copiilor să citească și că motivația lecturii este determinată de cunoașterea acelor cărți care au un rol modelator asupra comportamentului.

1.3. Extras din regulamentul intern al bibliotecii/CDI

„• Accesul în CDI este rezervat cu prioritate elevilor care doresc să citească, să consulte fondul documentar, să își facă temele de acasă sau în vederea orientării școlare și profesionale;

- CDI-ul este deschis după orarul afișat;
- Desfășurarea oricărei activități se va face după o programare în prealabil;
- Utilizarea garderobei este obligatorie;
- Împrumutul diverselor documente la domiciliu se poate face în baza unei Fișe de cititor;
- Durata împrumutului este de 30 de zile, cu drept de prelungire de până la 45 de zile;
- Utilizatorii nu introduc în sala de lectură alimente și băuturi;
- Publicațiile consultate se lasă pe masă în sala de lectură;
- Desfășurarea oricărei activități se face fără bagaje;
- Nu se pot consulta CD-uri, DVD-uri sau casete personale;
- Nu se utilizează laptopul, fără solicitare în prealabil;
- Utilizatorii păstrează liniștea în bibliotecă.”

Cum a ajuns „biblioteca” să se prefacă în „CDI”?

În conformitate cu OMEdC nr. 4961/2006, biblioteca școlară a intrat în proiectul „Educația pentru informație în mediul rural defavorizat”, având drept scop implementarea centrelor de documentare și informare în școli. La data de 6 iunie 2007, conform standardelor de funcționare, biblioteca școlară s-a transformat într-un centru modern, dispunând de un spațiu mai generos, în care instrumentele digitale și dispozitivele tehnice reduc distanțele dintre cărți și oameni.

S-a impus realizarea unui astfel de proiect la nivelul instituției școlare, deoarece CDI-ul este un instrument eficient de folosire a resurselor materiale și umane ale școlii, de satisfacere optimă a trebuințelor de formare a competențelor intelectuale, civice și artistice, de dezvoltare a atitudinilor și comportamentelor necesare unui tânăr într-o societate democratică.

Viața bibliotecilor

CDI-ul oferă o viziune nouă despre cum să înveți, cum să îți cauți singur informațiile de care ai nevoie și să fii mereu în pas cu ultimele noutăți apărute pe plan național și internațional. Cu alte cuvinte, această locație, CDI-ul, este asemenea unui depozit extins al informațiilor din absolut orice domeniu al cunoașterii, dar pecetluit de aceeași străveche ambiție de a cuprinde toate produsele culturale ale umanității.

Serviciile bibliotecii școlare

Organizarea spațiului bibliotecii/CDI-ului

Spațiul de primire este suficient de mare pentru a permite integrarea materialului informativ de împrumut și munca obișnuită a documentaristului. Biroul de împrumut este așezat la intrare și oferă o bună vizibilitate a ansamblului.

Spațiul pentru activități în echipă le permite elevilor să lucreze pe grupe fără a-și deranja colegii.

Spațiul de consultare a lucrărilor documentare este organizat de așa manieră încât să-i permită utilizatorului să repereze ușor diferitele domenii (cu ajutorul *margaretei* documentelor și al etichetelor de semnalare afișate deasupra fiecărei etajere).

Spațiul lecturii de plăcere cuprinde lucrări de ficțiune: romane, poezii, povești, benzi desenate etc. Am acordat o atenție deosebită amenajării acestui spațiu pentru a face din el un „colț de lectură” primitor și confortabil.

Spațiul consacrat presei dispune de un mobilier special (suport înclinat și alveolat) și cuprinde ziare și reviste.

Spațiul de afișaj și expoziții este amenajat atât în interiorul, cât și în exteriorul CDI-ului, în funcție de natura informației și de publicul vizat.

Spațiul multimedia. În afara posturilor informatice acest spațiu este destinat vizionării.

Spațiul pentru orientare școlară și profesională este un spațiu de afișare a noutăților și informațiilor cu privire la viața școlară, la concursuri și este dotat cu o masă pentru consultare.

Spațiul de arhivare servește depozitării fondului documentar vechi, rar consultat, colecțiilor speciale și păstrării în condiții de securitate optimă.

Foarte adesea, delimitarea strictă a acestor spații nu e posibilă. Însă centrul de documentare și informare trebuie să fie funcțional și să poată răspunde, prin dispunerea mobilierului, a aparaturii și a fondului documentar, misiunii sale fundamentale: inițierea elevilor în tehnicile de căutare, selectare, organizare, prelucrare, restituire și utilizare a informației.

Orientarea în bibliotecă/CDI

Sala I: depozit de carte, cuprinde publicații destinate împrumutului la domiciliu prin sistemul „acces liber la raft”;

Sala II: sala multimedia, dotată cu mijloace audio-video;

Sala III: sala de lectură: consultarea publicațiilor în sala de lectură se realizează prin sistemul „acces liber la raft”.

Cum găsesc publicațiile de care am nevoie?

Caută în cataloagele tradiționale: alfabetice și sistematice.

Accesează programul BiblioExpert.

Întreabă-l pe bibliotecarul.

Servicii și facilități oferite:

- înscrierea utilizatorilor la biblioteca școlară;
- împrumutul la domiciliu;
- acces liber la raft;
- acces la cataloagele de informare asupra publicațiilor existente în bibliotecă;
- asistență de specialitate;
- acces la Internet și la activități;
- informații generale;
- utilizarea calculatoarelor pentru scrierea de lucrări.

Tipuri de informații și documente în acces liber la raft:

- dicționare, enciclopedii, monografii și alte tipuri de documente de referințe;

- publicații periodice românești;
- cărți vechi și rare.

Alte servicii puse la dispoziție:

- acces la Internet cu laptop propriu;
- bibliografii la cerere;
- prelungirea termenelor de împrumut pentru publicații.

Patrimoniul cultural al bibliotecii/CDI și monografia colecțiilor

Informații despre fond:

- o bogată colecție de cărți, reviste, ziare, casete audio-video, CD-uri și DVD-uri;

- peste 19.000 de volume la raft liber pentru împrumutul la domiciliu;

- peste 6.000 de volume la raft liber pentru sala de lectură (din care 3.700 reprezintă fondul de carte modernă veche).

Biblioteca/CDI-ul deține 25.000 de publicații consultate anual de aproximativ 700 de utilizatori; o sală de lectură și o sală multimedia, cu 40 de locuri, în ambianța căreia se desfășoară numeroase activități; patru calculatoare conectate la Internet; o stație de difuzare; un televizor color; un DVD player; un casetofon radio; boxe și căști; un ecran de proiecție; un proiector video; un aparat foto; un reportofon.

Zilnic, este frecventată de aproximativ 30 de utilizatori care beneficiază de serviciile unei secții de împrumut la domiciliu și de împrumut la sala de lectură.

Popularizarea fondului documentar și a activității CDI-ului se realizează prin: expoziții tematice; panouri de afișaj; liste de noutăți; bibliografii pe discipline; buletine informative.

Patrimoniul cultural al bibliotecii/CDI-ului „Iorgu Iordan”

Spiritul de emulație intelectuală existent în Tecuciul sfârșitului de secol XIX i-a îndemnat pe oamenii cunoscători ai lumii cărților și ai circulației acestora să adune, cu strădanie, o parte din bogăția literaturii noastre românești, pentru a se ajunge astăzi la patrimoniul bibliotecii care reprezintă o frumoasă zestre de carte.

O preocupare constantă a fost aceea de a pune la îndemâna elevilor, cele mai reprezentative opere poetice ale scriitorilor tecuceni, printre care G. G. Ursu, care a publicat „*Cele mai frumoase poezii românești*”, precum și manuale școlare adecvate, cum a fost manualul de limba română pentru cursul inferior de liceu, în care, pentru prima dată, era cuprinsă și opera scriitorului tecucean Calistrat Hogaș.

Cu scurgerea anilor, biblioteca școlară s-a înzestrat, încet, încet, cu noi și numeroase cărți. La 1 mai 1897, la intervenția Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice, Academia

Română a donat o mică parte din publicațiile sale în vederea încheierii viitoarei biblioteci.

O contribuție însemnată la îmbogățirea fondului de carte, l-au avut substanțialele donații ale unor familii de intelectuali tecuceni, foști și actuali profesori și elevi, scriitori, iubitori de carte și cultură.

Biblioteca zilelor noastre a suferit schimbări și, prin urmare, încearcă să răspundă nevoilor de informare în toate domeniile cunoașterii, având menirea și grija de a răspândi în rândul cititorilor cât mai multe informații din toate domeniile.

O privire de ansamblu a situației intrărilor de publicații, cărți și periodice din biblioteca școlară, în cei peste 130 de ani de activitate, reflectă pe de o parte politica de achiziție practică până în anul 1989, la un buget alocat aproape de nevoile reale ale completării fondului de publicații, iar pe de altă parte, după 1989, creșterea treptată a sumelor alocate pentru achiziții care va aduce o nouă rază de speranță în îmbogățirea fondului de carte.

Preocuparea prioritară a bibliotecii a fost aceea de a putea îndeplini cerințele de informare și documentare ale utilizatorilor, de a dezvolta și a pune în concordanță colecțiile cu cerințele din ce în ce mai mari și mai diversificate ale acestora. În prezent, stau la dispoziția utilizatorilor 25.000 de publicații scrise în limbile română, franceză, rusă, engleză germană și latină.

Creșterea treptată a numărului de documente a impus necesitatea unei ordonări a acestora și, în paralel, scoaterea în evidență a importanței fiecărui document existent în patrimoniu.

Ordonarea s-a realizat cu ajutorul unui sistem de clasificare pe domenii ale cunoașterii și alfabetic, care este același ca în toate rețelele de biblioteci din România – Clasificarea Zecimală Universală. Conform acestui sistem de clasificare, patrimoniul cultural al bibliotecii noastre școlare este exprimat prin domenii / clase ale C.Z.U., iar în interiorul fiecărei clase, în ordinea alfabetică a numelui autorului, respectiv a titlurilor, în cazul lucrărilor fără autor.

Referindu-ne la componența colecțiilor pe domenii, proporția orientativă a publicațiilor din diferite specialități este, în linii generale, următoarea:

Literatura are cea mai mare pondere (40-45%) din totalul fondului de carte. Existența în proporții dominante, atât ca număr de exemplare, cât și ca număr de titluri, a beletristicii în colecțiile bibliotecii este firească și explicabilă prin interesul general pentru cartea literară, pentru creația clasicilor literaturii române și universale și a scriitorilor contemporani români sau străini.

Un inepuizabil mijloc de informare îl constituie fondul lucrărilor de referință din Clasa zecimală 0. Generalități. Știință. Cunoaștere. Organizare etc., care cuprinde lucrări de referință generală, știință și cunoaștere, informare, organizare și documentare.

Cărților din Clasa zecimală 7. Artă. Recreere. Spectacol. Sport li se acordă o la fel de mare atenție, chiar dacă ponderea lor în structura generală a colecțiilor este mai mică.

În ceea ce privește clasa științelor exacte și a științelor aplicate, CDI-ul se poate mândri cu un bogat fond de carte din toate ramurile: matematică, algebră, geometrie, analiză, astronomie, fizică, mecanică optică, chimie, electricitate, geologie, biologie, botanică, zoologie, ecologie. Cărțile din clasa științelor sociale includ un număr de volume mult mai redus în cadrul colecțiilor de bibliotecă. Partea cea mai importantă din acest domeniu au format-o operele

clasicilor marxism-leninismului, documentele congreselor P.C.R., lucrările mișcărilor muncitorești și revoluționare din România, anumite lucrări de economie agrară, de economie industrială, cursurile pentru învățământul politic, publicații care după anul 1989 au fost scoase din colecții.

Clasa zecimală 2. Religie. Teologie cuprinde un număr foarte redus de publicații, majoritatea provenind din donații ale diferitelor lăcașuri de cult.

Cărțile din domeniul Geografie. Bibliografie. Istorie fac și ele obiectul unei colecții substanțiale existente în biblioteca noastră școlară.

În prezent, patrimoniul cultural al bibliotecii ilustrează o realitate deosebită, care încearcă să pună în lumină „producția unor vieți omenești” și să dezvolte noi servicii adaptate și dedicate utilizatorilor săi.

Forma și limba fondului de carte modernă veche. 1829-1900

Bibliotecile, prin documentele pe care le posedă, devin păstrătoare și, în același timp, transmițătoarele tezaurului de cunoștințe omenești.

Valoare deosebită pentru biblioteca școlară o are fondul de carte veche format din 3.690 de volume tipărite în limbile română, germană, franceză, rusă, slavă, elenă, slavă veche, fond donat de Academia Română.

Repartizarea cronologică a fondului de carte veche ne arată că majoritatea volumelor au fost tipărite între secolele XIX-XX în centre tipografice de prestigiu din țară precum: Editura „Casa Școalelor” din București, Editura „Cultura Națională” din București, Tipografia și Legătoria „Frații Dumitrescu” din Buzău, Imprimeria Statului din București, Atelierele Grafice Socec & Co. Societate Anonimă, Editura Lito-Tipografia Carol Göbl din București, Tipografia Ministerului Cultelor și al Instrucțiunii Publice și Editura „Cartea Românească” din București, precum și de importante edituri din străinătate, cum ar fi editurile „Armand-Aubree”, „Jules Rouff”, „Firmin Didot Frères” din Paris și Editura Librăriei „Paulin” tot din Paris.

Frumusețea acestui fond constă în faptul că tipărițile au fost ilustrate cu hărți, reprezentări ale orașelor și gravuri realizate de artiști și gravori renumiți. Majoritatea dintre ele sunt frumos copertate cu carton de bună calitate, cotorul cărții este îmbrăcat în piele, iar hârtia folosită de tipografia este de bună calitate.

Importanța acestui fond decurge din imaginea istoriografică a culturii moldovenești, ca parte integrantă a culturii europene.

Tematica publicațiilor este variată, iar lucrările de istorie, religie și geografie cuprinzând descrieri de călătorii din diferite zone ale lumii se circumscriu preocupărilor de interes european față de realitățile istorice și geografice ale lumii. Pe lângă acestea, fondul include lucrări de literatură, drept, astronomie și științe naturale, precum și de medicină, marcând evoluția culturală a societății, datorată dezvoltării științelor. Această varietate se regăsește și în limbile în care sunt scrise volumele: română, rusă, franceză, germană, slavă veche etc.

Colecțiile de carte veche, deosebit de valoroase sunt organizate într-un fond separat. Conservarea și organizarea s-a realizat în vederea valorificării lor din punctul de vedere al interesului istoric și științific pe care-l reprezintă.

Cele mai vechi cărți de care dispune acest fond sunt cele scrise în limba franceză, datate în anul 1829 și tipărite la Paris,

la Editura „Armand-Aubree”. Este vorba despre lucrările lui Voltaire: Dictionnaire philosophique (Dicționar de filozofie); Théâtre (Teatru); Philosophie (Filozofie), precum și de alte numeroase lucrări cum ar fi: „Commentaires sur Corneille”; „Mélanges historiques”; „Poésies”; „Politique et législation”; „Dictionnaire de la conversation et de la littérature”, Paris 1832-1849 (54 de volume) ; „Jurisprudence générale”, Paris, 1851; „Encyclopédie moderne”, Paris, 1855 (15 volume); „Histoire du Consulat et de L’empire”, Paris, 1860;

„Dictionariul limbii române după însărcinarea dată de Societatea academică română”, elaborat de A. T. Laurianu și J. C. Massimu, la București, în 1871, la Noua Tipografie a Laboratorului Român; Émile Gaboriau – „Monsieur Lecoq”, Paris, 1873; Alexandre Dumas – „Mémoires d’un médecin: Joseph Balsamo”, Paris, 1874; Alphonse Daudet – „L’evangeliste”, Paris, 1883; Louis Ulbach – „Monsieur et Madame Fernel”, Paris, 1875 „La nouvelle revue”, Paris, 1879-1882 (18 vol); Charles Mérouvel – „Roche-noire”, Paris, 1895.

Alături de cărțile scrise în limba franceză, fondul dispune și de câteva cărți scrise în limbile germană, rusă și slavă veche. Cea mai veche carte scrisă în alfabet chirilic datează din 1855: „Biblia sau Testamentul vechi și nou, tipărit în zilele prealuminatului și înălțatului domn”. Cea mai mare parte a fondului de carte cuprinde lucrări scrise în limba română. În acest sens, biblioteca se poate mândri cu câteva valori inestimabile românești care datează atât de la începutul secolului al XIX-lea cât și de începutul secolului al XX-lea.

Valori inestimabile românești (1829-1945) aflate în bibliotecă/CDI

Privite în ordinea cronologică a apariției, cele mai importante și mai vechi lucrări care datează de la începutul secolului al XIX-lea și se află în patrimoniul bibliotecii noastre școlare sunt:

► „Din Moldova”, lucrare redactată de B. P. Hasdeu, tipărită la Tipografia Bermann-Pilecki din Iași în anul 1862 și cuprinzând atât studii de literatură și istorie cât și poezie;

► „Cronicele României sau Letopisețele Moldaviei și Valahiei”, a doua ediție, revizuită, înzestrată cu note, biografii cuprinzând mai multe cronice nepublicate încă și, ca adaos,

tabele istorice ale României de la 1766 până la 11 februarie 1866, scrise de Mihail Kogălniceanu;

► „Etymologicum Magnum Romaniae – Dicționarul limbii istorice și poporane a românilor”, lucrat după dorința și cu cheltuiala lui M. S. Regelui Carol I sub auspiciile Academiei Române de către B. P. Hasdeu, apărut la București în 1875 la Stabilimentul Grafic Socec & Teciu;

► „Principii de filosofie”, o lucrare prelucrată de I. Ghenadie Enăceanu pentru școlile secundare din România, apropiată de programa în vigoare (în acea perioadă) și apărută la București la Tipografia Lucrătorilor Asociați, în anul 1869;

► „Istoria critică a românilor”, vol. I, de B. P. Hasdeu – lucrare care tratează subiecte despre întinderea teritorială, nomenclatură și acțiunea naturii, apărută la București, în 1875, la Imprimeria Statului;

► „Raport prezentat Adunării Deputaților” – în ziua de 10-22 martie 1877, realizat de Comitetul de Acuzare a foștilor miniștri dați în judecată, lucrare apărută la București, în 1878, la Tipografia Curții Francisc Göbl;

► „Comerțul României cu țările străine”, lucrare indicând comerțul anului 1883, tipărită de Ministerul Finanțelor, Direcția Vămirilor, București, la Tipografia Statului, în 1884;

► „Patristica sau Studiul istoriei asupra Părinților bisericești” – lucrare tradusă de Arhimandritul Ghenadie Enăceanu și apărută la București, în anul 1878, la Tipografia Curții, proprietar Francisc Göbl;

► „Istoria Mitropoliei Moldovei și Sucevei și a catedralei Mitropolitane din Iași” – scrisă de Constantin Erbiceanu și cuprinzând documente, facsimile și portrete privitoare la istoria națională și bisericească a românilor. Publicația a fost întocmită de Ministerul Cultelor și a Instrucțiunii Publice cu ocazia sfințirii Catedralei din Iași, în ziua de 23 aprilie 1887, și tipărită la Tipografia Cărților Bisericești în 1888;

► „Poesii populare”, culegere scrisă de G. Dem. Teodorescu, apărută la București la Tipografia modernă Grigore Luis, în anul 1885, și cuprinzând colinde, datini, orații de nuntă, cântece, jocuri de copii, ghicitori, glume, parodii, versuri din basme și cântece vechi;

► „Carte cu învățătură a Diaconului Coresi (1581)”, vol. I, publicată de Sextil Pușcariu și Alexie Procopovici și tipărită la București în 1914, de Atelierele Grafice Socec & Co., Societate anonimă;

► „Codicele Todorescu și Codicele Martian”, două manuscrise vechi, transcrise de Nicolae Drăganu, ediția Academiei Române din București, anul 1914, librăriile Socec & Co., C. Sfetea;

► „Psaltirea Scheiană” comparată cu celelalte psaltiri din secolele XVI și XVII, traduse din slavonește; ediție critică de I. A. Candrea, apărută la București, în 1916, la Atelierele Grafice Grafice Socec & Co.;

► „Surete și Izvoade (Documentele româneștilor)”, publicate de Gh. Ghibănescu, sub auspiciile dlui Iorgu Ciolan și a obștei satului Românești, la Huși în 1923 la Tipografia „Lețcaș” – George Jorică;

► „Înființarea Mitropoliilor în Țara Românească și în Moldova” de Constantin Marinescu – lucrare apărută la București în anul 1924 la Cultura Națională;

► „Evangeliiile”, studii istorico-literare de Ghenadie Episcopul Râmnicului, apărută la București la Stabilimentul Grafic I. V. Socecu în anul 1895;

► „Încercare de terminologie poporană română” de Frédéric Damé. Lucrarea cuprinde 300 de gravuri și este editată la București la Stabilimentul Grafic I. V. Socecu în 1898;

► „Ancheta învățământului secundar rânduitor în anul al patruzecilea de înțeleaptă și glorioasă domnie a M. S. Regelui Carol I”, de către Mihail Vlădescu, lucrare apărută la București în 1906 la Institutul de Arte Grafice și Editură „Minerva”;

► „Ispisoace și Zapise (documente slavo-române)”, vol. III, partea a doua, publicată de Gh. Ghibănescu, sub auspiciile Epitropiei Casei Sf. Spiridon din Iași, la Tipografia „Dacia” P. & D. Iliescu, în 1912;

► „Comentariu alu Codiceloru României Alexandru Ioan I” – Codicele civile, de Alex. Crețiescu, lucrare ce facilitează noua legislație a României din acea vreme, apărută la București, în 1865, la Imprimeria Statului;

► „Operele lui Spiru C. Haret”, publicate de Comitetul pentru ridicarea monumentului său, cu introducere de Gh. Adamescu, apărute la București, la Editura „Cartea Românească”, în zece volume scrise între anii 1895-1899;

► „Istoria bisericii române din Oltenia în timpul ocupațiunii austriece (1716-1739)”, lucrare ce cuprinde 220 de acte și fragmente inedite culese din Arhivele din Viena de N. Dobrescu, ediția Academiei Române, București, 1906, Institutul de Arte Grafice Carol Göbl;

► „Constantin Brâncoveanu” – cuprinde articole culese, adnotate și publicate împreună cu o introducere de Const. Giurescu și N. Dobrescu, la București, în 1907, la Tipografia de Arte Grafice Carol Göbl;

► „Viața culturală a românilor din Bucovina” – discurs de recepțiune rostit la 21 mai 1916, într-o ședință solemnă, de Ion Nistor, cu răspuns de Nicolae Iorga, lucrare apărută la București la librăria Socec & Co., C. Sfetea în 1916;

► „Pravila Sfinților Apostoli” (fragmente), texte de limbă din secolul al XVI-lea, reproduse în facsimile îngrijite de Ioan Bianu; textele tipărite de Diaconul Coresi la Brașov între 1570-1580 au apărut la Tiparul „Cultura Națională” din București, în 1925;

► „Cronicele turcești ca izvor pentru istoria românilor” de Nicolae Iorga – lucrarea apărută la București în anul 1928 la Editura Cultura Națională; cuprinde o întreagă cronică turcească despre expediția moldovenească a lui Soliman I;

► „Istoria românilor din Dacia Traiană”, vol. VI: Lupta contra elementului grecesc 1601-1633, de A. D. Xenopol, ediția III-a, revăzută și îngrijită de I. Vlădescu și apărută la București la Editura „Cartea Românească” în anul 1928;

► „Figuri din Antichitatea Clasică”, vol. II, Ellada, de I. M. Marinescu, lucrare apărută la București, în 1930, la Editura Casei Școalelor;

► „Tipuri de monete moldovenești inedite” de Rudolf Gassauer, extras din Anuarul Liceului „Ștefan cel Mare”, Suceava, 1933, Tipografia Hermann Beiner; cuprinde câteva tipuri de monede moldovenești descoperite la Suceava cu chipuri și steme necunoscute până atunci;

► „Codrul Cosminului” – Buletinul „Institutului de Istorie și Limbă”; lucrarea apărută la Cernăuți în 1935;

► „Glasul Bucovinei” – cuprinde corespondența inedită asupra relațiilor dintre Mihai Viteazul și Polonia;

► „Documente bucovinene”, vol. III (1573-1720) de Teodor Bălan, apărut la Editura Consiliului Eparhial al Mitropoliei Bucovinei din Cernăuți în anul 1937;

► „Istoria Românilor”, vol. IV – Cavalerii, scrisă de Nicolae Iorga și a apărută la București în 1937;

► „Documente Tecucene” publicate de Const. Solomon și C. A. Stoide la Tipografia Lupașcu din Bârlad în anul 1939; lucrarea cuprinde un număr apreciabil de documente din secolele XVI și XVII;

► „Descrierea Moldovei” de Dimitrie Cantemir, tradusă de Gheorghe Adamescu și apărută la București la Editura „Cartea Românească” (cea mai prețioasă lucrare a lui Dimitrie Cantemir);

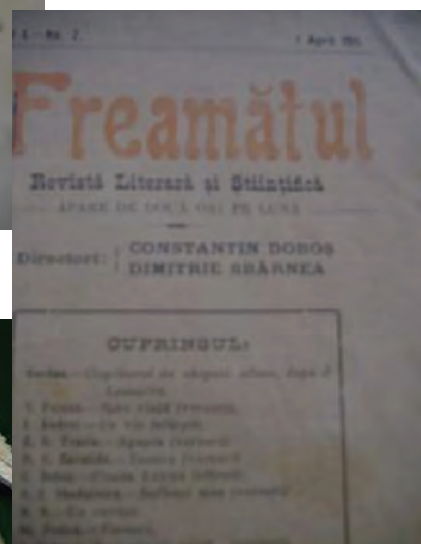
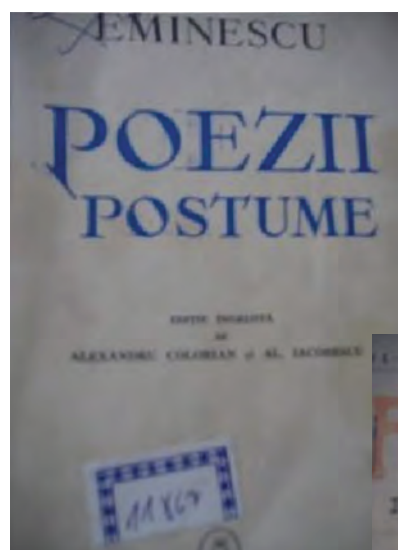
► „Hrisovul I”. Buletinul Școlii de Arhivistică, publicat de Aurelian Sacerdoțeanu în 1941 la București la Tipografia „Carpați”, în cinci sute de exemplare;

► „Letopisețul Cantacuzinesc 1290-1688” publicat și adnotat de N. Simache și Tr. Cristescu la Tipografia și Legătoria „Frații Dumitrescu” din Buzău în anul 1942;

► „Limba română actuală”, o gramatică a greșelilor scrisă de Iorgu Iordan și tipărită la Iași în anul 1943 la Editura Socec & Co., S.A.R.

Alături de aceste inestimabile valori, biblioteca noastră școlară dispune și de câteva publicații princeps și postume cum ar fi: Calistrat Hogaș – „În Munții Neamțului”; Mihai Eminescu – „Poezii”; Constantin Conachi – „Opere”; G. G. Ursu – „Tecuciul literar”.

O valoare deosebită pentru biblioteca școlară o au și cele câteva numere de publicații seriale vechi, cum ar fi: Revista Enciclopedică Populară „Albina” apărută între anii 1899-1901; Revista Literară și Științifică „Freamătul”, apărută la Tecuci în anul 1911; „Analele Moldovei”, apărute trimestrial la Redacția și Administrația Liceului de băieți „D. A. Sturza” din Tecuci, între anii 1941-1943.

*Evenimente derulate în cadrul bibliotecii/CDI-ului**Planificarea activităților bibliotecii școlare*

Biblioteca Colegiului Național „Calistrat Hogaș” din Tecuci își propune, an de an, să desfășoare atât activități cu un caracter permanent, cât și activități impuse de situații particulare, în conformitate cu Regulamentul de Organizare și Funcționare al Bibliotecilor Școlare.

Activități cu un caracter permanent:

- reactualizarea permanentă a informațiilor de la panoul bibliotecii;
- alcătuirea unor bibliografii, fișiere, cataloage, dosare pe diferite teme școlare;
- acțiuni de popularizare a cărților și a bibliotecii;
- nominalizarea modalităților și a acțiunilor de antrenare a elevilor în activitățile de bibliotecă;
- rezolvarea problemelor administrativ-gospodărești;
- analiza modului în care colecțiile de publicații răspund cerințelor beneficiarilor;
- gestionarea manualelor; întocmirea Listei necesarului de manuale, distribuirea și preluarea acestora de la învățători și diriginți;
- completarea curentă, înregistrarea și organizarea publicațiilor;
- verificarea și aducerea la zi a cataloagelor bibliotecii;
- întocmirea de liste de titluri ale cărților recent achiziționate etc.;
- împrumutul cărților la domiciliul elevilor și în sala de lectură a bibliotecii;
- familiarizarea elevilor privind utilizarea eficientă a colecțiilor și serviciilor oferite de bibliotecă, normele de împrumut și de consultare a publicațiilor; îndrumarea în folosirea cataloagelor și a lucrărilor de referințe.

Rolul și obiectivele CDI-ului pot fi îndeplinite printr-o gamă largă de activități:

1. *Activități pedagogice, în interesul elevului* (inițierea în tehnicile de cercetare, realizarea unor studii de caz, referate, documentări; cluburi și concursuri de lectură, editarea revistei școlii și a altor reviste, de către elevi, program de remediere școlară, consilierea elevilor);
2. *Activități pedagogice, în interesul cadrului didactic* (activități de cercetare, de pregătire metodologică, desfășurarea de comisii metodologice, de activități de formare continuă și perfecționare profesională);
3. *Activități culturale, în interesul școlii și al întregii comunități locale* (vizite, excursii, întâlniri cu personalități ale vieții sociale, culturale, politice);
4. *Activități de comunicare* (în interiorul instituției sau cu exteriorul, cu partenerii implicați în proiectele educative, cu părinții și comunitatea locală);
5. *Activități de gestionare a resurselor* (realizate de către profesorul documentarist, care pune la dispoziția profesorului și a elevului întreaga bază de date sau inițiază el însuși activități tipice unui Centru de Documentare și Informare).

Promovarea activităților

Ca la fiecare început de an școlar, bibliotecarul prezintă planul managerial al bibliotecii, plan care cuprinde principalele acțiuni și evenimente culturale pe care biblioteca le organizează în colaborare cu elevii, cadrele didactice și ceilalți actori implicați în viața școlii.

Aceste activități se realizează în mod programat atât în timpul programului școlar cât și în afara acestuia.

Prin aceste activități ne propunem să trezim în sufletele sensibile și avide de cunoaștere ale elevilor, dorința de a se apropia de carte, dorința de a citi, dorința de a pătrunde în universul liniștit al unei bibliotecii, dezvoltarea gândirii, a imaginației, a capacității de exprimare orală, spontană, corectă, expresivă, respectul față de carte, față de cel care a scris-o.

§ Concursul de soft-uri cu tema: „Revoluțiile moderne”

CDI-ul a fost gazda unei activități desfășurate în cadrul Zilelor liceului, care s-a concretizat într-un concurs de softuri pe tema „Revoluțiile moderne în secolele XVII-XVIII”.

§ Lansarea volumelor de versuri „Viața la imperfect” și „Cristale cu aromă de pelin”

Poate nu e nimic mai util și mai binefăcător decât să citim o carte care să ne miște sufletul. Prin volumele sale de poezii, poeta tecuceană, Eleonora Stamate, i-a convins pe cei prezenți că puterea unei cărți nu stă în formele pe care le îmbracă ci în esența ei care trebuie căutată.

§ Vizita cursanților documentariști din toată țara

Prin implicarea celor prezenți, s-au căutat noi tipuri de servicii care să ducă la creșterea cantitativă și calitativă a nevoilor reale ale utilizatorilor.

§ Întâlnire cu scriitorul C. D. Zeletin

Distinsul oaspete, acad. prof. univ. C. D. Zeletin, membru al Uniunii Scriitorilor din România, a prezentat o recenzie sumară a lucrării „Principesa Elena Bibescu, marea pianistă”, făcând o trecere în revistă a arborelui genealogic al eroinei cărții, a oamenilor de cultură reprezentativi ai națiunii noastre.

§ Reamenajarea depozitului de carte

Literatura nu are doar o simplă valoare documentară ci dezvăluie și sentimentele oamenilor, reacțiile lor sufletești în cele mai variate situații, are o mare importanță social-educativă. Acest lucru a fost înțeles și de elevii școlii noastre, care cu mult drag și responsabilitate au răspuns chemării de a participa la reamenajarea depozitului de carte.

§ Recondiționarea cărților din biblioteca școlară

Din dragoste pentru carte, pentru pasiune, pentru frumos, Consiliul elevilor împreună cu elevii voluntari au răspuns chemării de a sprijini biblioteca școlară în recondiționarea cărților afectate fizic.

§ Fantezie, dibăcie, creație. Concurs și expoziție de mesaje „Pro-lectura”

Elevii clasei a VI-a au răspuns cu pasiune încercând prin expoziția de mesaje „Pro-lectura” să evidențieze interacțiunea dintre text și cititor.

§ Concurs: Minibiblioteca clasei sub deviza „10 cărți te vor uimi, 20 te vor trezi!”

Elevii claselor gimnaziale din școala noastră au reușit într-un timp foarte scurt să dea curs provocării de a organiza o minibiblioteca la nivel de clasă.

§ *Donație de carte: „Un elev, o carte”*

Sub auspiciile sloganului „Să nu ne pierdem cărțile și cititorii noștri, dragostea de a citi!”, elevii claselor V-VIII, participanți la concursul „Minibiblioteca clasei”, au donat bibliotecii școlare un număr de 220 de cărți din totalul celor expuse în expoziție.

§ *Dezbatere pe tema „Cartea electronică versus cartea tipărită”*

Cu ocazia expoziției „Puterea cărții” și sub egida „Exprimați-vă părerea!”, elevii clasei a X-a G au reușit prin discuții libere să sublinieze câteva elemente și informații cu privire la avantajele și dezavantajele oferite de cele două tipuri de cărți.

§ *Atelierul profesional al bibliotecarilor școlari „Biblioteca școlară între continuitate și schimbare”*

Eveniment organizat cu ocazia „Zilei Naționale a Bibliotecarului Român” și a „Zilei Mondiale a Cărții și a Drepturilor de Autor”.

§ *Lectura ghicitoare „Doi prieteni: Eminescu și Creangă”*

Poporul român are mulți scriitori și poeți. Ei au scris povestiri și poezii deosebit de frumoase, citite de oameni mari și de copii, cu mare plăcere și bucurie. Dar, dintre toți scriitorii, pe doi trebuie să-i iubim din toată inima. Unul se numește Ion Creangă, iar celălalt, Mihai Eminescu.

§ *Vizită la biblioteca școlară „Cartea, prietenul meu cel mai bun”*

Cu toată amplexarea pe care a luat-o difuzarea culturii prin intermediul mijloacelor audio-vizuale, cartea a rămas și va rămâne unul din cele mai utilizate mijloace de autoinstruire.

§ *Expoziție concurs „Mihai Eminescu, prin ochi de copil”*

S-au scris mii de pagini despre Eminescu. Ce ar mai putea adăuga un tânăr care-l cunoaște mai mult cu sufletul, la acest lung șir de pagini care i-au fost dedicate?

§ *Premiere: „Cel mai fidel cititor al bibliotecii școlare”*

Evenimentul a fost organizat în onoarea celor care au manifestat un interes deosebit pentru lectură și au demonstrat că dragostea pentru carte este o adevărată virtute.

§ *Premiere: „Mesagerii școlii”*

Evenimentul a fost realizat în onoarea elevilor care au avut emisiuni zilnice la stația de difuzare a colegiului.

Feedback

„Prin acest ghid, imaginea bibliotecii a devenit mai vizibilă, mai pozitivă, demonstrând astfel că răspunde tuturor doleanțelor și referințelor utilizatorilor.

Perseverența și străduința dnei bibliotecare care s-a aventurat pe o corabie uriașă, în căutarea profunzimii, a fost un punct de inspirație pentru mine.”

Daniela Ignatovici, bibliotecar la Colegiul Național de Agricultură și Economie din Tecuci

„Impactul ghidului asupra mea a fost unul pozitiv ținând cont că a fost primul ghid redactat de o bibliotecă școlară la nivel local, oferind un adevărat suport pentru celelalte biblioteci/bibliotecari, care doresc să scoată o asemenea lucrare.”

Florina Cojocar, bibliotecar la Colegiul Național „Spiru Haret” din Tecuci

„Ghidul Bibliotecii/CDI-ului „Iorgu Iordan” al C.N.C.H, s-a dovedit a fi o necesitate, având în vedere că biblioteca este bine dotată cu un fond de carte prețios, spațioasă și elegantă. Consider că este un ghid complet, foarte bine întocmit, care

conține „ingredientele” de bază pentru a stârni curiozitatea elevilor și a le încuraja lectura.”

Persida Drăguțu, prof. de lb. și literatura română, Colegiul Național „Calistrat Hogaș” din Tecuci

„Consider oportună și necesară inițiativa de lansare a acestui ghid, care cuprinde informații utile și eficiente despre fondul documentar, despre organizarea și funcționarea bibliotecii/CDI-ului, care sunt atât de necesare membrilor comunității școlare și potențialilor beneficiari interesați de serviciile oferite de bibliotecă.”

Dorina Braniște, prof. de lb. și literatura română, Colegiul Național „Calistrat Hogaș” din Tecuci

„Deținătoare de fonduri documentare, biblioteca a simțit nevoia de a scoate o lucrare prin care să regăsim cât mai rapid informațiile de care avem nevoie. Această lucrare umple un gol în bibliotecă, iar pe noi, beneficiarii ei, ne face să ne simțim mai activi și mai utili.”

Roberto Veronel Bulgaru, elev la Colegiul Național „Calistrat Hogaș” din Tecuci

„Ghidul realizat de biblioteca noastră școlară este o punte de comunicare, un mijloc de dialog, o carte de vizită care pune în mișcare un mecanism de informare mediatizat în rândul beneficiarilor.

Acest ghid este pentru noi, elevii, o provocare, un suport, o cale de a ne antrena într-o muncă de echipă în vederea realizării unor noi lucrări care să cultive respectul pentru cuvântul scris.”

Elena Blănar, elev la Colegiul Național „Calistrat Hogaș” din Tecuci

Sursa imaginilor: Arhiva Colegiului Național „Calistrat Hogaș” Tecuci.

Note:

1. DUMITRU, Cristina. Rolul bibliotecii în cadrul comunității. În: *Libraria*. Anuar V. Studii și cercetări de bibliologie, Biblioteca Județeană Mureș, Târgu Mureș, 2006, p. 238.

Bibliografie:

1. LAZĂR, Gh. ; MICU, Mircea ; ANDRONACHE, Ștefan. *Monografia orașului Tecuci*. Galați: Geneze pentru Literatură și Artă, 1999.

2. MIHĂILESCU, Dan. *Tecuciul – în memoria documentelor și a oamenilor*. Brașov: Editura Invesco Press, 1998.

3. RUGINĂ, Ștefan. *Monografia Liceului „Calistrat Hogaș” Tecuci*. Galați: Școala gălățeană, 2003.

4. TÂRZIMAN, Elena ; ANTONESCU, S. M. ; POPESCU, Cristina. *Studii de bibliologie și știința informării*. București: Editura Bibliotecii Naționale a României, 2002.

134 ani de istorie în biblioteca unei instituții cu tradiție din România. Școala Silvică din Timișoara (1885-2019)

Mihaela-Maria KOC SIS, specialist în biblioteconomie și știința informării
Colegiul de Silvicultură și Agricultură „Casa Verde” Timișoara
e-mail: lsilvic@gmail.com

Considerații generale. Argumente ale înființării Școlii Silvice la Timișoara. Data înființării. Localizare

Școala Silvică din Timișoara are o puternică tradiție, dovadă fiind cei 134 ani de existență, ce reprezintă istoria unei instituții de renume din România. Școala continuă să dăinuie grație abnegației, devotamentului și dăruirii tuturor celor implicați în procesul educativ, dar și absolvenților care, de-a lungul anilor, și-au dovedit valoarea umană și profesională.

Școala Silvică din Timișoara este prima din cele cinci școli cu tradiție silvică înființate pe teritoriul României: Școala Silvică din Timișoara (1885), Școala Silvică din Câmpulung Moldovenesc (1887), Școala Silvică din Brănești (1893), Școala Silvică Gurghiu (1893) și Școala Silvică din Bistrița Năsăud (1946).

Argumentele înființării Școlii Silvice de la Timișoara sunt numeroase: instituția era destinată formării cadrelor silvice pentru zona Banat, Pădurea Verde¹ furniza baza materială corespunzătoare pregătirii practice, iar Timișoara era un mare centru cultural.

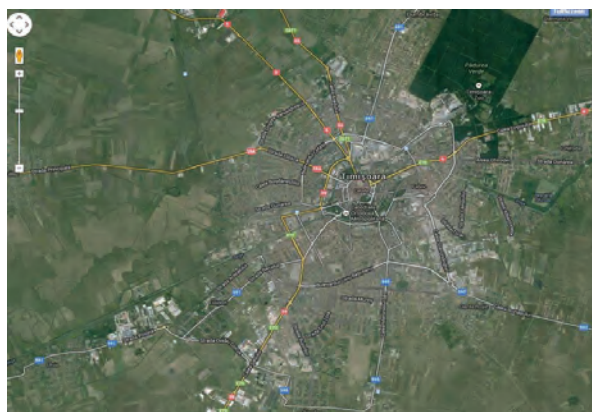

Foto 1. Amplasamentul Pădurii Verzi din Timișoara. Sursă: <http://www.google.com>, 2018.

Foto 2. Amplasamentul Școlii Silvice din Timișoara. Sursă: <http://www.google.com>, 2018.

Școala Silvică Profesională de la Pădurea Verde a fost înființată la 27 octombrie 1885 și este amplasată pe parcela 36 a Pădurii Verzi, în partea nord-estică a orașului Timișoara (Foto 1-2).

Date istorice despre ansamblul arhitectural

Construcția destinată procesului educativ exista încă din timpul ocupației turcești, fiind cunoscută sub numele de „Casa de vânatoare” (existență menționată cu ocazia mării epidemii de ciumă din Timișoara, 1738-1739), pentru ca sub dominația austriacă să poarte numele de „Castelul de vânatoare al contelui Mercy”. Forma inițială a clădirii principale era octogonală; din câteva fotografii făcute la sfârșitul secolului al XIX-lea se remarcă specificul arhitectural turcesc. În anul 1901 are loc demolarea vechii clădiri și ridicarea uneia noi, care, cu mici modificări, își păstrează forma și în ziua de astăzi. Demolarea a fost necesară pentru că vechea clădire nu mai corespundea activităților didactice. Proiectul ansamblului a fost executat de vestitul arhitect al orașului, Székely László, de numele căruia se leagă dezvoltarea urbanistică și arhitecturală a Timișoarei începutului de secol XX. Ultimele construcții au fost realizate între anii 1966-1970: noul cămin, cantina și centrala termică. Amplasarea ulterioară a clădirilor s-a făcut în așa fel încât să se integreze concepției unitare dată ansamblului în 1908.

Cu prilejul aniversării a 120 ani de la înființarea școlii, în semn de prețuire pentru dascălii care au marcat devenirea unor generații întregi de silvicultori, direcțiunea școlii de la vremea respectivă, prin prof. ing. Mariana Eftimie, a decis ca patru din cele cinci clădiri ale școlii să fie botezate cu numele celor mai importanți și reprezentativi profesori. Sediul central a primit numele de „Casa Verde” (cum era cunoscut încă de la înființare). Celelalte patru corpuri poartă plăcuțe cu numele profesorilor ingineri silvici: Ladislau Kocsis, Cornel Manciu (biblioteca, Foto 3-4), Virgil Postolache și Aurel Țeicu.

Baza materială

Complexul educațional cuprinde *muzeul și fondul de vânatoare* (colecții de mamifere și de păsări naturalizate, trofee de vânatoare, urme de vânat, instalații de vânatoare în miniatură etc.); *biblioteca* (având un caracter enciclopedic și acoperind toate domeniile cunoașterii); *cabinetele* (de dendrologie, de pedologie, de biologie, de informatică, de limba română etc.); *parcul dendrologic* (trei hectare, cu rol didactic și peisagistic, unde pot fi vizitate specii rare precum ginkgo biloba, arborele lealea, chiparosul de baltă, tisa, dar și

Foto 3. Imagine a școlii datând din 1901. Sursă: KOCSIS, Ladislau; KOCSIS, Mihaela-Maria; EFTIMIE Mariana. Monografia Școlii Silvice din Timișoara. Timișoara: Mirton, 2005.

Foto 4. Imagine a școlii datând din 1902. Sursă: KOCSIS, Ladislau; KOCSIS, Mihaela-Maria; EFTIMIE Mariana. Monografia Școlii Silvice din Timișoara. Timișoara: Mirton, 2005.

specii comune precum bradul, molidul, stejarul, magnolia etc.); *căminul*: parter + trei etaje, cu o capacitate de 320 de locuri (La parter este amplasat și cabinetul medical și grădinița.); *cantina* cu o capacitate de 180 de locuri.

Biblioteca. Înființare. Evoluție

Biblioteca a fost înființată odată cu școala (27 octombrie 1885) într-un cadru idilic, în Pădurea Verde (parceta 36). Fondul de carte al bibliotecii Școlii Silvice s-a constituit pornind de la donații ale primilor directori și ale altor personalități și specialiști în domeniul silviculturii. După Marea Unire de la 1918, Școala Silvică din Timișoara s-a mutat în Ungaria, la Sopron, pierzându-se fondul de carte existent în acel moment.

În același an – 1918 – a luat ființă, în vechea locație, școala de conducători silvici, începând din nou, lungul și atât de motivatul proces de constituire și mai apoi de completare a colecțiilor bibliotecii. Datele existente în arhiva școlii certifică faptul că în anul 1948, „dotarea bibliotecii s-a făcut cu 10 cărți de specialitate”. Din darea de seamă din 24 decembrie 1948, aflăm că existau deja 413 volume de carte și că, tot în același an, a fost realizată, pentru prima oară în istoria bibliotecii, clasificarea documentelor existente în colecții.

Fond de carte. Organizare

Fondul de carte cuprinde în prezent 21.164 de unități bibliografice. Inițial, biblioteca a fost una specializată,

deținând doar cărți din domeniul vast al silviculturii. Biblioteca este cu atât mai valoroasă, cu cât este unica din regiunea de vest a României, care deține aproximativ 6.000 de u.b. din domeniul silviculturii. (Numeroși specialiști care lucrează și/sau predau la catedră apelează în mod constant la aceste colecții). În bibliotecă, în cadrul specialității *Silvicultură* se găsesc subdomenii cum ar fi: *Amenajarea și exploatarea pădurilor*, *Tehnica culturilor silvice*, *Dendrometrie*, *Topografie*, *Economia vânatului și salmonicultură*, *Dendrologie*, *Protecția pădurilor*, *Produce accesorii ale pădurii (fructe de pădure, ciuperci și plante medicinale)*, *Organizare și legislație silvică* ș.a.m.d.

Iată și câteva cărți cu o valoare deosebită:

– NAUMANN, Johann Andreas. *Naturgeschichte der Vogel Mittel Europas*, apărută în 1905, cu o frumoasă legătură de piele, cuprinzând 12 volume păstrate în condiții foarte bune și în ziua de astăzi;

– IANCU, Ioan. *Mica Enciclopedie a Pădurii*, București, 1996 și *Îndrumarul pădurarului – teoria și practica meseriei*, 1999;

– SMEJKAL, Geza Matthias. *Pădurea seculară. Cercetări ecologice în Banat*, 1995;

– MOHAN, Gheorghe. *Rezervații și monumente ale naturii din România*, 1993;

– *Biometria arborilor din România*, 1997;

– Regia Autonomă a Pădurilor ROMSILVA S.A. *Pădurea română*;

– colecția „*Revista pădurilor*”, 1928-2018;

– GHERGHEL, Mihai. *Specii lemnoase de interes forestier și ornamental*, 2016;

– MILESCU, Ion. *Cartea silvicultorului*, 2006;

– NEDICI, Gheorghe. *Istoria vânătoarei*, 2003;

– COTTA, Vasile. *Economia vânatului din România*, 2008;

– GHERGHEL, Mihai. *Vânatul României*, 2015.

Anul 1969 marchează înființarea Liceului Silvic de la Timișoara și, totodată, o puternică re-direcționare a principiilor care stau la baza procesului de achiziție de carte; dacă până atunci se achiziționau doar cărți de specialitate, de la apariția liceului ca formă de instruire s-a impus completarea fondului și cu un alt gen de publicații, dată fiind necesitatea dobândirii de cunoștințe specifice formei de învățământ. Astfel, fondul de carte s-a diversificat, răspunzând noilor cerințe de documentare.

În prezent, biblioteca are un caracter enciclopedic, deținând publicații din toate domeniile cunoașterii umane (psihologie; filozofie; religie; pedagogie; științe exacte: matematică, fizică, chimie; astronomie; medicină; casnice; artă; muzică; cinematografie; literatură; critică literară; istorie; geografie). Literatura regăsită în fondul de carte este în limbile română, engleză, germană, franceză, italiană, spaniolă, rusă ș.a.

Organizarea bibliotecii este realizată potrivit Clasificării Zecimale Universale, pe domenii, iar în cadrul domeniilor, alfabetic. În perspectivă se are în vedere adoptarea Clasificării Oxford pentru publicațiile din domeniul Silviculturii (clasificare caracteristică acestui domeniu). Biblioteca deține un catalog tradițional: alfabetic și sistematic. (Există și programul *Biblioteque* care va fi implementat de îndată ce suportul tehnic o va permite.)

Politica de achiziții în dezvoltarea colecțiilor

Politica de achiziții ține cont de următoarele aspecte:

– *caracterul bibliotecii* (enciclopedic, mizând pe largirea orizontului cunoașterii);

– *importanța documentelor pentru utilizator* (în primul rând se achiziționează cartea de referință, apoi bibliografia obligatorie prevăzută în programa de studiu și alte publicații care fac obiectul unei dezvoltări complexe);

– *autorii și furnizorii documentelor* (în prezent, se achiziționează în special cărți scrise de autori cu renume în domeniul silviculturii și domeniile conexe) știut fiind faptul că marile edituri existente la ora actuală publică lucrări importante pentru dezvoltarea culturii; se încearcă pe cât posibil completarea fondului de carte cu publicații apărute la edituri precum Biblioteca pentru toți, Colosseum, Aquila, Univers Enciclopedic, 100+1 Grammar, Corint);

– *posibilitățile financiare de care dispune instituția* (achizițiile se fac din fondurile alocate de la bugetul de stat; pe fondul unor finanțări mai mici sau chiar inexistente, completarea colecției bibliotecii se face din venituri proprii);

– *donății* (cu accent pe cărțile de specialitate, având în vedere că există probleme serioase în procurarea lor).

Colaborări. Obiective

Biblioteca este parteneră și colaborează cu: Biblioteca Județeană „Sorin Titel” din Timișoara, Casa Corpului Didactic Timiș, Centrul de informare și documentare al Liceului Teoretic din Buziaș, Biblioteca Centrală Universitară „Eugen Todoran” a Universității de Vest din Timișoara, Biblioteca Facultății de Horticultură și Silvicultură din cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „Regele Mihai I al României” din Timișoara, Casa Corpului Didactic Vaslui, Colegiul Tehnic de Arte și Meserii „Constantin Brâncuși” din Craiova, Dolj, Asociația Sinaptica, Direcțiile Silvice județene Alba, Arad, Caraș-Severin, Gorj, Hunedoara, Mehedinți și Timiș, ocoalele silvice zonale, Institutul de Cercetări Agro-Silvice etc.

Scopul tuturor parteneriatelor rezidă în promovarea schimburilor de bune practici cu diverse instituții, formarea deprinderilor activității de cercetare, asigurarea unei documentări cât mai complexe și, desigur, formarea unui comportament responsabil în rândul utilizatorilor.

Serviciile de bibliotecă: tradiție și continuitate

În trecut, prima funcție a bibliotecii era aceea de conservare a cunoștințelor umane. De-a lungul anilor, datorită dinamicii și a evoluției producției de carte și, implicit, a creșterii fără precedent a volumului informațional, funcțiile educaționale și informaționale s-au impus. Datorită serviciilor moderne

oferite, biblioteca s-a transformat într-un real centru de informare și documentare.

Utilizatorii bibliotecii au acces la servicii de referințe, bibliografii la cerere, bibliografii tematice, consiliere în identificarea unei informații cât mai complexe, în timp util, prin folosirea resurselor tradiționale (cărți, reviste), dar și electronice (publicații în format electronic, baze de date, depozite digitale, informații puse la dispoziție în regim de acces deschis) și inițierea în spiritul culturii informației.

Activități. Proiecte cultural-educative

Sunt organizate expoziții, concursuri, programe artistice, evenimente culturale, întâlniri profesionale:

– expoziții tematice, periodice, asociate evenimentelor curente: „Ocrotirea naturii în contextul sărbătoririi lunii pădurii”, „1 Decembrie – Ziua Unității Naționale”, „Eminesciana”, „24 ianuarie 1859: Mica Unire”, „Natura în poezia și proza românească”;

– expoziții permanente („Istoricul școlii în date și imagini”, „Vechi și nou în publicațiile de specialitate”);

– „Fișele de lectură – surse mnemotehnice în redarea unui conținut literar”;

– „Biblioteca și provocările epocii digitale”;

– „Lecturiada. Natura în poezia și proza românească” – derulată în cadrul Zilei Internaționale a Cititului Împreună (ZICI 2018), organizat de către Lit World;

– „Eminesciana” – desfășurată în contextul aniversării Zilei culturii naționale;

– „24 ianuarie: Mica Unire. Unirea Principatelor Române sub Alexandru Ioan Cuza”;

– „1 Decembrie – Ziua unității naționale”;

– „Întâlnire cu literatura contemporană” – desfășurată cu ocazia manifestărilor prilejuite de Festivalul Internațional de Literatură de la Timișoara „La Vest de Est/La Est de Vest”;

– „Întâlnire cu cinematografia franceză” – desfășurată cu prilejul Festivalului filmului francez, ediția a XXI-a;

– „Școala Silvică din Timișoara: arc peste timp 1885-2017”;

– „Educația – cheie a succesului în viață” – desfășurată în cadrul aniversării Zilei mondiale a educației;

– „Cartea prietena mea”;

– „Basmе din Banatul multicultural. Lecturi și reinterpretări urbane” – în contextul în care Europa celebrează patrimoniul cultural;

– „Salvează o carte” – pentru stimularea actului de donație.

Foto 5. Imagine din Sala 1 a bibliotecii.

Foto 6. Imagine din Sala 2 a bibliotecii.

Concluzii despre Biblioteca Școlii Silvice din Timișoara

Biblioteca funcționează într-un cadru idilic, în Pădurea Verde (parceta 36), în fostul castel de vânătoare al contelui Mercy. Are o tradiție de 134 de ani și un fond de carte de 21.164 de unități de colecție. Are un caracter enciclopedic și este unica de acest fel în regiunea de vest a României, deținând aproximativ 6.000 unități de colecție din domeniul silviculturii (fapt pentru care numeroși specialiști din producție sau care predau la catedră apelează la bibliotecă). Asigură accesul liber la colecții și are colecțiile organizate potrivit Clasificării Zecimale Universale, pe domenii și alfabetic (cu perspectiva adoptării Clasificării Oxford pentru publicațiile de silvicultură). Pune la dispoziția utilizatorilor un catalog alfabetic și sistematic. Realizează achiziții din fonduri de la buget, venituri proprii și donații. Organizează diferite activități, desfășoară proiecte, în strânsă corelație cu specificul școlii, și organizează și participă la evenimentele din instituție și din comunitatea locală. Colaborează cu alte biblioteci și instituții de profil. Oferă deschidere și consultanță tuturor aceluia pentru care documentarea și informarea reprezintă cea mai importantă cale spre cunoaștere. Asigură servicii de referințe, consiliere în identificarea unor informații cât mai complexe, în timp util, prin folosirea resurselor tradiționale și electronice (publicații în format electronic, baze de date, depozite digitale, informații puse la dispoziție în regim de acces deschis), inițiere în tehnologia informării și a comunicării. Rămâne un valoros consilier în noianul de informații, educându-i pe utilizatori în spiritul folosirii și a reproducerii resurselor potrivit standardelor în vigoare, pentru a evita plagiatul.

În loc de epilog ...

„Fii tu schimbarea pe care vrei să o vezi în lume”.
(Mahatma Gandhi)

Sursa imaginilor 5-9. Arhiva personală a autoarei.

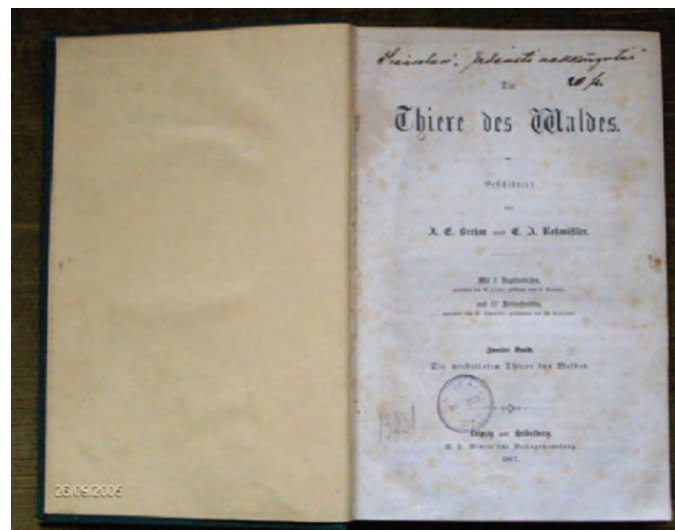
Notă:

1. Pădurea Verde se întinde pe 700 de hectare în apropierea Timișoarei și are un important rol ecologic și de recreere, fiind un spațiu ideal pentru petrecerea timpului liber în natură, plimbări, jogging, mers cu bicicleta sau picnic. Pădurea Verde de astăzi este o mică parte rămasă dintr-un imens codru secular care se întindea din nordul Timișoarei până spre Arad. În imediata ei apropiere se află Muzeul Satului și Grădina Zoolgică. Vezi și adresa <http://merg.in/timisoara/de-vizitat/natura/padurea-verde-2731.html>, accesată în 14.01.2019 (n.r.).

Referință bibliografică:

KOCSIS, Ladislau ; KOCSIS, Mihaela-Maria ; EFTIMIE Mariana. *Monografia Școlii Silvice din Timișoara*. Timișoara: Mirton, 2005.

Foto 7. Cea mai veche publicație existentă în bibliotecă, datând din anul 1867.

„LECTURIADA. NATURA ÎN POEZIA ȘI PROZA ROMÂNEASCĂ”
Eveniment organizat de Bibliotecă, în Sala de lectură, începând cu ora 11,00
Vă așteptăm cu drag!
Ziua Internațională a Cititului Împreună
1 februarie 2018
Citiți împreună. Schimbați lumea!
Sub egida LitWorld.org coordonată de către Citim Împreună România

Foto 8. Afășul evenimentului LECTURIADA.

Foto 9. Așteptând începerea evenimentului, în sala de lectură.

Biblioteca Comunală Hârșeni, o bibliotecă pentru cititorii mari și mici

Marcela SUCIU, bibliotecar responsabil
Biblioteca Comunală Hârșeni, jud. Brașov
e-mail: comunaharseni@yahoo.com

Pe lângă munca zilnică de bibliotecar, ce presupune împrumut de cărți, înregistrări de donații, întocmirea de situații statistice și coordonarea programului *Biblionet*, în biblioteca noastră se desfășoară și alte activități, proiecte ori parteneriate. Și, pentru că biblioteca noastră este găzduită de școala din localitate, activitățile culturale se desfășoară în colaborare cu elevii școlii, cu cadrele didactice, dar și cu colegii de la Biblioteca Județeană „George Barițiu” Brașov.

Astfel, în 2017 de exemplu, alături de doamna profesoară Laura Moraru, am participat la Festivalul „Ceapa de aur”, unde elevii clasei a VIII-a au fost răsplătiți cu locul I la secțiunea Teatru. În luna noiembrie, pe scena Căminului Cultural din satul Copăcel, s-a desfășurat Carnavalul Toamnei, unde am participat cu un moment muzical, pregătit împreună cu doamnele profesor Lenuța Manta și Olivia Pop. Zilele Școlii „Profesor Doctor Ioan Cerghit”, ediția a III-a, au adus bucurie în sufletele părinților și copiilor care au luat parte la activități artistice, dansuri populare, colinde, copiii bucurându-se și de cadourile aduse de Moș Crăciun.

Cu ocazia aniversării a 167 de ani de la nașterea poetului Mihai Eminescu, am organizat o expoziție de fotografii, cărți de poezii și proză, și un moment omagial închinat marelui poet. De Ziua Unirii Principatelor Române, elevii de la ciclul gimnazial au întocmit, cu ajutorul programului *Biblionet*, referate, pe care apoi le-au prezentat colegilor mai mici, momentul încheindu-se cu un film documentar propus de bibliotecă.

Odată cu sosirea primăverii, în cadrul atelierului de creație, sub îndrumarea doamnelor învățătoare, elevii din clasele I și a III-a au realizat măștișoare, pe care le-au dăruit apoi doamnelor angajate în instituțiile din comună. Sărbătorile Paștelui au fost întâmpinate de copii cu mare bucurie; pentru această ocazie, ei au realizat aranjamente artizanale care au fost expuse și apoi vândute celor interesați.

Colaborarea cu Biblioteca Județeană „George Barițiu” Brașov a fost, de asemenea, benefică. Astfel, elevii au avut posibilitatea să participe la jocul educativ CUIB, care i-a ajutat să socializeze și să învețe lucruri noi. Evenimentul a beneficiat de sprijinul Bibliotecii Județene, care a achiziționat jocurile și de participarea d-nei bibliotecar Ruxandra Nazare, care a adus jocurile și i-a instruit pe elevi.

De asemenea, spre sfârșitul anului, elevii de la ciclul primar s-au bucurat de viziunea piesei de teatru „Pinocchio”, în interpretarea actorilor de la Teatrul Strada din Brașov, care s-au deplasat la Hârșeni. Acțiunea s-a desfășurat cu ajutorul și susținerea Bibliotecii Județene Brașov, copiii prezenți fiind încântați și bucușii de spectacolul oferit.

Și, pentru că activitățile nu se termină aici, mai adaugă că biblioteca comunală Hârșeni are parteneriate încheiate cu fundații și asociații precum *Progress*, *EduCab* și *Tot Mai Verde*, cu ajutorul cărora și-a îmbogățit fondul de carte; colaborează, de asemenea, cu fundația *Mereu Aproape*, care, prin proiectul „Ajută o viață”, a venit în sprijinul a șase copii cu posibilități materiale reduse, dar cu rezultate foarte bune la învățătură și purtare – prin acest proiect, elevii au primit o bursă în valoare de 652 de lei fiecare, pe tot parcursul anului școlar.

Trebuie menționat că și în anii anteriori au existat proiecte derulate de către fundația *Mereu Aproape* în biblioteca comunală Hârșeni și anume:

- „Carte nouă în biblioteca mea”, proiect prin care biblioteca și-a îmbogățit fondul de carte cu 2.000 de volume;
- „Atelier de tradiții și obiceiuri”, proiect finalizat cu renovarea unei magazii existente și construirea unei anexe amenajate și utilizate pentru activități școlare și extrașcolare;
- „Lăsați-mă să-nvăț” și „Școală după școală”, proiecte ce au inclus un program after school, dar și o masă caldă de prânz pentru elevi; trebuie adăugat că aceste proiecte s-au putut realiza și cu ajutorul profesorilor-învățători din școală, care au desfășurat muncă de voluntariat pe toată perioada anului școlar.

Închei prin a spune că îmi iubesc meseria, îi iubesc pe copii, îmi face plăcere să mă implic alături de ei în cât mai multe activități, iar realizările și satisfacțiile primite sunt pe măsură.

Școala Gimnazială Hârșeni.
Sursă: <https://scontent-otp1-l.xx.fbcdn.net/>

Momentul 1918 reflectat în publicistica și cultura românească

Zalina Gabriela NEAGU, bibliograf
Biblioteca Academiei Române. Serviciul Bibliografie Națională
e-mail: bibliografie@bibacad.ro

„Unitatea națională a românilor săvârșită cu jertfa celei mai bune părți a acestui neam, este astăzi comoara noastră cea mai de preț. Stropită cu sânge, sfințită cu lacrimi, nicio mână nelegiuită nu poate fi lăsată să se atingă de ea. O țară de șapte milioane a putut s-o îndeplinească, un popor de paisprezece milioane de români va ști s-o apere și s-o păstreze!”

Constantin Kirițescu

În 2018 am sărbătorit 100 de ani de la una dintre cele mai importante zile din istoria neamului românesc, 1 decembrie 1918 (18 noiembrie stil vechi), când s-a încheiat procesul de unire a tuturor românilor, într-un singur stat independent, ca un act cerut de conștiința puternică a poporului român și ca expresie liberă a dreptului său la independență națională și la autodeterminare.

Această zi importantă nu poate fi doar o simplă aniversare, ci este și un prilej de a reînnoași firul evenimentelor, de a ne conecta la tensiunea spirituală a istoriei noastre, de a cultiva prețiosul sentiment al unității și al continuității românești. Marele istoric Nicolae Iorga mărturisea: „La Alba Iulia, în sala de ședințe și pe câmp, poporul român din Transilvania a proclamat veșnica alipire, fără condiții, de regatul gloriilor și al tuturor sacrificiilor [...] Acesta n-a fost un act politic ieșit dintr-o chibzuire rece, ci voința elementară a veacurilor de avânt zdrobit și de speranțe împiedicate. Fără a uita pe nimeni din cei care au colaborat la această faptă a unificării, de la general și de la fruntașul ardelean, până la ultimul ostaș și țăran, omagiul recunoașterii noastre se îndreaptă azi către poporul acesta întreg de oriunde și din toate veacurile, martir și erou”¹. Iar referitor la decizia Marii Adunări Naționale, el spunea că „acolo se realizase cea mai mare faptă din toată viața neamului” [...] „Pentru unii – continua el – este un vis

Adunarea Națională de la Alba-Iulia, la 1 decembrie 1918.

nebul care se împlinește. Pentru noi este o necesitate istorică ajunsă la recunoaștere și o suferință mângâiată, o muncă ce-și găsește răsplata. Și, astfel, avem dreptul de a crede acest fapt definitiv și etern”².

Marea Unire din 1918 a fost nu numai o dorință de veacuri a românilor de pretutindeni, ci și o necesitate istorică. Acest moment însemnat a mobilizat întreaga presă din țară, care a participat într-un mod deosebit de amplu la reconstituirea și evocarea marelui eveniment. Profesori, cercetători, scriitori, poeți, ziariști și-au adus larga și valoroasă contribuție la marea sărbătoare a românilor. Ziarele și revistele au relatat cu intensitate, în paginile și coloanele lor, știri dintre cele mai diverse, privind pregătirea, împlinirea și urmările Marii Uniri, prezentând cifre și date, documente importante, liste de participanți, precum și variate relatări ale desfășurării Adunării Naționale de la Alba Iulia. Periodicele au accentuat, de asemenea, importanța unificării, a limbii românilor, râvna patrioților pentru împlinirea acestui vis de veacuri. Admirând înfățișarea viguroasă, chipul și portul armonios al țaranului, s-au adus laude grației, priceperii, inteligenței și spiritualității neamului nostru, fiind menționate și alte neamuri care au conviețuit în mijlocul acestei mase omogene românești (maghiari, greci, turci, germani ș.a.).

Unirea tuturor românilor, în 1918, nu a fost efectul unei împrejurări, ci a fost rezultatul înțelepciunii, a experienței, a luptei neamului pentru desăvârșirea propriului său destin.

Documentele vremii atestă mobilizarea tuturor energiilor interioare ale poporului român, spre împlinirea idealului național la Alba Iulia, orașul cu bogate și profunde semnificații în istoria românească. În periodicul *Alba Iulia. Organ al proclamării unității naționale*, în primul său număr festiv, apărea un mesaj emoționant adresat participanților la adunare: „Bine ați venit la Alba Iulia, în sfânta cetate de durere și de slavă a neamului românesc”³. Locul în care se desfășura Marele Sfat Național era un vechi centru al Daciei Romane, nucleul celei dintâi uniri politice a românilor sub Mihai Viteazul, locul unde au fost martirizați Horia, Cloșca și Crișan. Entuziasmul românilor a fost mare. Nu era sat, nu era inimă care să nu ceară să se dovedească lumii voința neștrămutată de unire. „Veniți la Alba Iulia – suna chemarea foilor de la Arad și Lugoj, de la Sibiu, Blaj și Brașov – Veniți cu miile, cu zecile de mii! Lăsați pentru o zi grijile voastre acasă, căci în această zi vom pune temeliele unui viitor mai bun și fericit pentru întreg neamul românesc”⁴.

În *Drapelul*, în articolul intitulat „Alba Iulia”, Valeriu Braniște menționa: „Un fior sfânt cutremură astăzi toate inimile românești la gândul măreței Adunări de la Alba-Iulia, unde după veacuri de patimi și robie este chemat poporul

Ziarul Unirea, 1 decembrie 1918.

9) Poporul din comuna Găltiu gata de plecare spre Alba-Iulia în 1 Decembrie n. 1918.

românesc să-și proclame libertatea sa națională. Va fi o zi istorică, o zi de neuit în viața poporului, o zi de la care se va data o nouă epocă⁷⁵. Cotidianul timișorean *Temersvarer Zeitung* a înregistrat atmosfera ce cuprinsese orașul Lugoj în acea zi de sărbătoare: „De la Lugoj au călătorit peste 300 de români la Alba Iulia, pentru a lua parte la Adunarea Națională [...] Pe străzile orașului, populația românească s-a arătat îmbrăcată în haine de sărbătoare având cocarde cu culorile drapelului românesc. Atmosfera era voioasă, liniștea nefiind tulburată în nici un fel⁷⁶.”

Pe la orele 7, în piața mare a orașului, împodobită solemn cu steaguri tricolore, într-o perfectă ordine, a început defilarea șirurilor nesfârșite de oameni veniți din toate părțile. Îmbrăcați în haine de sărbătoare, în șiruri de câte patru, și în grupuri de câte 150-200, cântând *Deșteaptă-te române*, *La arme*, *Pe-al nostru steag* ș.a., defilau prin fața clădirii, unde erau primiți membrii Marelui Consiliu Național. Erau amestecați, țărani, intelectuali, dar și femei și fete tinere, îmbrăcate în costume naționale, cu panglici și drapele, intonând frumoasele versuri ale poetului Ștefan Octavian Iosif. Călăreți pe mândri cai, împodobiți cu steaguri tricolore, treceau falnici, îndreptându-se spre cetate⁷⁷. Tot poporul era adunat pentru a sărbători „împlinirea visului tuturor românilor⁷⁸.”

Clopoțele vesteau începerea slujbei dumnezeiești. S-au oficialat slujbe religioase de o semnificație aparte. Atunci când Ioan I. Papp, episcopul Aradului, a rostit cuvintele: „Cel ce a înviat din morți a înviat azi și neamul românesc”,

3) Cetirea hotărârii constituantei în Alba-Iulia la 1 Decembrie n. 1918 din partea P. S. S. episcopul Gherlei Dr. Iuliu Hossu, când se hotărăște unirea tuturor Românilor.

Anul II. Nr. 9 ALBA-IULIA, 10 Feb. (4 Martie 1919) Prețul 30 fl.

ALBA-IULIA

Organ al proclamării unității naționale. Importanță de primă în realizarea unității naționale. Așază la Dispoziția Marelui Consiliu Național.

Chemare!

Pentru ridicarea Monumentului Unirii în Alba-Iulia.

Dacă Alba-Iulia e „pământul sfânt” al neamului românesc, dacă Alba-Iulia e „inima Ardealului”, dacă înălțarea și întregirea neamului nostru s'a făcut în acest oraș; *îndemnați de umbrele sfinte cari și-au aflat cuib căld în inima noastră, și cari, azi, prin noi, își văd împlinit, vizual — către fiecare Român Către a noastră. Și, suntem conștienți, că sufletul acestui neam, mișcându-se pe de-a valul, va repeta chemarea, va înțelege, că umbrele eroilor, cari au luptat pentruca noi să trăim vremurile de azi, sunt obasile, și odihna — odihna de veci — le-o putem da înmărmurindu-le în bronzul neperitor.*

Ovinose deci, ca năvălărat, ca figurile lor să se eternizeze într-un monument, CARE PE DREPT SE POATE ÎNALȚA NUMAI ÎN CETATEA UNINEI. Și scotim, că noi — țăranii românești, ce-am îndrăgii să credim, că oă orașul acesta e locul unde trebuie să se ridice monumentul. Conștiința de această, și pătrunși de stăruința călătorii eroilor, de dorința ce trebuie să avem față de aceia cari au murit cu lagrimile înghețate o gene, întru buia de durerea, că nu le-a fost dat să vadă triumful adevăratului, apelăm la fiecare Român să sprijinească ideea noastră.

Netrebnici am fi, dacă noi, cari în fiecare zi călcăm pământul sfânt al neamului nostru, cari călcăm țărâna inimilor ce-au fost torturate de gândul vremurilor de azi, n'am da odihna, aici, eroilor, cari au murit privind „un chip de dorobant” și blăstămând creștele carpatine. Până acum au trăit ascunși în inimile noastre, de-acum vor trăi în văzul tuturor, în bronz.

Frați Români! Dovediți că suntem popor de viață dăbtor, și subscrieți la „Fondul pentru Monumentul Unirii în Alba-Iulia”, căci iată a sosit plinirea vremii și covârșitul timp s'a făcut.

Cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste înălțăm praporul Chemării, scos din mormântul eroilor, ca să-l punem în mâna Mântuitorului neamului românesc, Regelui Mihai al II-lea.

Inițiatorii și întemeietorii „Fondului pentru Monumentul Unirii”:
Traian Popa, Ion Dănciță, Emanuil Comanescu, Nicolae Vasiliu, Horia Teculescu, Emil Pop
 profesori ai liceului „Mihai Viteazul”.

Administratorii fondului:
Dr. Ioan Pop Virgil Vlad Ioan Teculescu
 profesori. casieri. bresler.

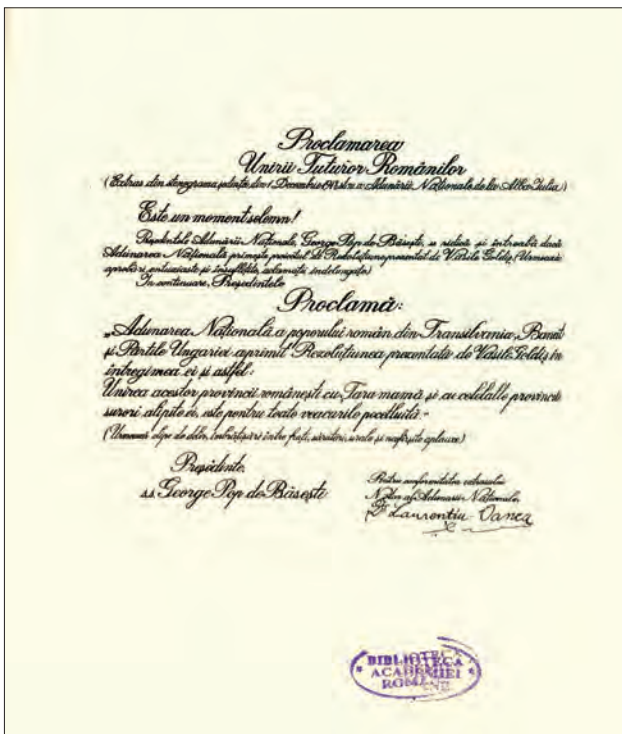
Ziarul Alba-Iulia, 4 martie 1919.

a exprimat realitatea *învierii* poporului român, adică înnoirea acestui neam supus și ofensat. Apoi lumea a intonat cu putere „*Deșteaptă-te române*”, acompaniată de corul de excepție al lui Timotei Popovici. La cuvintele „*Murim mai bine în luptă!*”, toți au ridicat mâna în semn de jurământ. După *Te Deum*, oamenii s-au îndreptat spre Sala Unirii, unde au intrat cei 1.228 de delegați oficiali și alți invitați, în total aproximativ 1.500 de oameni. S-a votat în unanimitate unirea necondiționată a Transilvaniei cu România și s-a așezat astfel „piatra fundamentală a fericirii neamului românesc”⁷⁹.

În comunicarea prezentată Adunării Naționale de la 1 decembrie 1918, Vasile Goldiș, om de vastă cultură, spunea: „Veacuri de-a rândul poporul românesc, adevăratul și legitimul proprietar al pământului, ce fusese odată Dacia, a fost socotit străin și sclav pe pământul său strămoșesc”¹⁰. El declara, în cadrul expunerii de motive a proiectului de lege privind unirea Transilvaniei cu România, că: „unirea tuturor românilor într-un singur stat național este unirea firească a unirii sale sufletești, care în cursul tuturor timpurilor și-a păstrat ființa unirii sale etnice distincte, unitatea limbii, a credinței și a datinilor sale [...] este un act al dreptății istorice și o pretenție a civilizațiunilor umane”¹¹.

Adunarea de la 1 decembrie 1918 a adoptat memorabila *Declarație de la Alba Iulia*, prin care se proclama solemn unirea Transilvaniei și a Banatului cu România pentru toate veacurile. Actul unirii prevedea o serie de măsuri democratice precum: egalitatea tuturor cetățenilor țării, indiferent de credință sau de confesiune religioasă, de originea etnică sau de limbă; votul universal, egal, direct și secret; libertatea presei și de asociere; proclamarea și realizarea reformei agrare radicale, apreciată ca fiind una dintre cele mai vaste în Europa.

Plenitudinea unității naționale a fost opera Marii Uniri, care i-a avut ca susținători pe românii care s-au identificat prin excelență cu speranțele neamului lor: Nicolae Iorga, Vasile Goldiș, Ion I. C. Brătianu, Take Ionescu, Gh. Pop de Băsești, Mihail Sadoveanu, Octavian Goga, Duiliu Zamfirescu, Alexandru Vlahuță și alții.

Proclamația Unirii tuturor românilor, Alba-Iulia, 1 decembrie 1918.

Despre ambianța acelor zile ale Marii Uniri ziarul *Românul* relatează: „Generațiile care au să vie după noi vor pricepe ele oare agitația înălțătoare a acelor zile istorice? Oricât de fidel au să vorbească cronicile zilelor noastre, nu vom putea reda niciodată tot entuziasmul de care erau cuprinși românii. Trăim clipe ce ni se par perle și am vrea să le eternizăm (pentru) toate timpurile ce au să vină. Zilele noastre sunt zile mari ale istoriei.”¹².

„Ieri – scria ziarul *Drapelul* – s-a petrecut un fapt dorit de secole și care va fi înscris cu litere de aur în istoria neamului nostru. Marea Unire a generat un val de entuziasm și a avut un profund ecou în toate conștiințele românești. [...] Părea că Duhul Sfânt s-a pogorât peste fețele lor înălțate spre cer pentru a cere libertatea de mult dorită de Atotputernicul. [...] Niciodată până acum, noi, cei de dincoace de munți nu am avut prilejul ca să stăm umăr la umăr în fața lumii, încununându-ne în mijlocul nostru cu Arhierii noștri. Fă ca din mormintele eroilor noștri căzuți pentru dezrobirea popoarelor, să răsară și pentru neamul nostru viața de veci”¹³. Ziarul *Adevărul* nota: „A sosit așadar, plinirea vremii. Căci nu este vorba numai de dezrobirea națională, ci și de ridicarea poporului român la o treaptă socială mai înaltă și mai omenoasă”¹⁴.

Momentul unirii Transilvaniei cu România reprezenta culmea luptei pentru unitate și independență națională. Mii de români își exprimau voința de unire necondiționată, așa cum se aprecia în *Telegraful român*¹⁵. Ziarul *Izbânda* sublinia că realizarea Unirii de la 1918 este meritul întregii noastre societăți, prin prezența românilor din toate păturile sociale și din fiecare partid¹⁶. Acest moment era considerat deosebit de important, „aurul și fala unui secol pe care-l așteaptă întreaga omenire”, „porumbelul de la Alba-Iulia, ce ne-a adus actul unirii cu pecetea unei solemnități istorice”¹⁷.

Iuliu Maniu a susținut o cuvântare înflăcărată: „Noi suntem un popor de țărani. Tot ce vedem înaintea noastră în haine negre și cu frunți luminate a ieșit din popor. Niciunul nu poate zice că obârșia lui nu este de la plugul român, de la pământul românesc, de unde își scoate credința lui în viitor”¹⁸. În Basarabia, Bucovina, Ardeal și în celelalte provincii eliberate, românii au salutat cu bucurie, dezrobirea și întregirea neamului. Entuziasmul pe care l-au avut toți românii de pretutindeni era dovada faptului că au înțeles însemnătatea momentului și noua direcție a istoriei omenirii.

Momentul 1 decembrie 1918 devine „cea mai mare sărbătoare, pe care au avut-o românii vreodată”¹⁹. Un rol important în desăvârșirea unității politice a românilor l-a avut cultura care, prin marii ei savanți: Alexandru D. Xenopol, V. A. Urechia, Vasile Goldiș, Nicolae Iorga, a contribuit la remarcabila pregătire spirituală a celor care au realizat Unirea. Academia Română, prin reprezentanții ei: Vasile Pârvan, Dimitrie Onciul, Grigore Antipa, a trimis Consiliului Dirigent următoarea telegramă: „Academia Română care reprezintă de la întemeierea sa unitatea culturală a românilor de pretutindeni transmite salutul ei frățesc Consiliului Dirigent și Adunării care a proclamat unirea politică a românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, asigurând prin actul lor gândul statornic al neamului nostru”²⁰. Emil Isac, scriitor și membru corespondent al Academiei Române, scria: „Independența noastră este o condiție sine qua non a viitorului nostru și independența nu ne poate fi asigurată decât atunci dacă nu vor mai exista provincii românești și dacă toată românimea va trăi o singură viață de stat”²¹.

Poeții români au făcut să vibreze în lucrările lor, nu numai cântarea pămîntului nostru (Octavian Goga, *Rugăciune*) ci și

accentele revoltei și mobilizării în lupta împotriva asupririi de veacuri: „Unire, vis de veacuri, durat-a în privire .../ Mureau pârînții noștri de dorul tău, Unire! Nevestele în tindă când învăteau la fus/ Te presimțeau frumoasă cum te cobori de sus .../ Te presimțeau copiii în leagănele lor./ Erai cel mai de pe urmă și cel mai tainic dor” (Alfred Moșoiu, *Prin jertfă la Unire*). T. Mureșanu sublinia importanța momentului istoric, prin cuvinte emoționante: „Popor de sclavi pe plaiuri ardelen/ Ridică-ți ochii sus și-ți șterge astăzi/ Și cea din urmă lacrimă din gene!/ Ni s-a împlinit și visul azi și dorul/ Căci iată-l ca o tainică minune/ Zâmbește pretutindeni: Tricolorul!” (T. Mureșanu, *Trăiască neamul românesc în Românul*, nr. 39, 1918). Unirea românilor a oferit un puternic impuls speranțelor neamului nostru de a dezvolta valori originale în patrimoniul culturii naționale.

Pentru unitate, credință, cultură și libertate au militat mai ales periodicele religioase ale vremii: *Telegraful român* și *Gazeta poporului* de la Sibiu, *Biserica și școala* de la Arad, *Foia diecezană* de la Caransebeș, *Unirea din Blaj* ș.a. Biserica a avut un rol esențial în toate evenimentele care au marcat devenirea noastră din perspectiva Marii Uniri. Ierarhii și preoții de mir și din cinul monahal au urmărit plămădirea acestui ideal. Ei au insuflat mereu, în inimile românilor, ideea de unitate națională și de credință. Ierarhii de peste munți dăruiau românilor de pe meleagurile intracarpatiche, cărți de spiritualitate ortodoxă și, de nenumărate ori, mulți dintre ei, se implicau în susținerea ființei neamului românesc.

La 1 decembrie 1918, episcopul Miron Cristea al Caransebeșului, viitorul patriarh al României, rostea în Catedrala din Alba Iulia o frumoasă rugăciune invocând ajutorul lui Dumnezeu: „Doamne ajută-ne pentru mărirea numelui Tău, ca să se sălășluiască mărirea în pământul nostru, acum și pururea și în vecii vecilor”, iar la reședința episcopiei, îi întâmpina pe oameni cu dragoste și le expunea o interesantă prelegere: „Iubită națiune românească, lanțurile tiraniei maghiare au căzut de pe trupurile noastre. Le-au rupt sângele jertfit de frații noștri din regatul liber, le-au rupt surorile noastre latine: Franța și Italia, le-au rupt puternica Anglie, le-a rupt înțeleptul Wilson”²².

Adunarea a ales Marele Sfat Național alcătuit din 212 membri, din care făceau parte cinci episcopi români, preoți, teologi. În data de 2 decembrie 1918, a fost ales Consiliul Dirigent, iar la 14 decembrie, un grup de persoane oficiale alcătuit din Vasile Goldiș, Alexandru Vaida-Voevod, Mihai Popovici și episcopii Miron Cristea și Iuliu Hossu a expus

Delegația care a prezentat la București Hotărârea de Unire a Transilvaniei cu România: Vasile Goldiș, Alexandru Vaida-Voevod, Mihai Popovici, episcopii Miron Cristea și Iuliu Hossu, București, 2 decembrie 1918.

la București regelui Ferdinand actul unirii Transilvaniei cu România. Hotărârea istorică a Unirii a fost confirmată prin Decretul Regal din data de 11 decembrie 1918, care a primit votul Parlamentului, în data de 29 ianuarie 1919. Unirea de la 1 decembrie a avut urmări favorabile și pentru Biserică. La 18/31 decembrie 1919, în funcția de mitropolit primat al României a fost ales Miron Cristea, care în 1925 a devenit primul patriarh al României. În același an, 1925, a intrat în vigoare noul Statut de Organizare a Bisericii Ortodoxe Române, care a pus bazele organizării bisericești unitare și ale cărui principii sunt respectate și astăzi.

Actul de la 1 decembrie 1918 a fost înțeles de conștiința poporului, ca un act de *reparație a unei nedreptăți istorice*, ca un act de justiție. În documentele oficiale de la Alba Iulia din 1918 se menționa: „Națiunea română din Ungaria și Transilvania nu dorește să stăpânească asupra altor neamuri. Pe teritoriul ei strămoșesc ea este gata să asigure fiecărui popor deplina libertate națională, organizarea sa în stat liber și independent o va întocmi pe temeiurile democrației”²³.

Cu anul 1918, relatează ziarul *Basarabia*, s-au încheiat anii de suferință, perioada de zăbucium a neamului românesc²⁴.

Acest moment a deschis o nouă epocă în istoria României moderne, a dat posibilitatea integrării țării noastre în rândul celorlalte state independente, a creat condițiile dezvoltării economice, sociale, politice și spirituale a societății românești.

4.) Vorbirea P. S. S. episcopul Caransebeșului Dr. Miron E. Cristea către poporul din «Țara Hațegului» și jur în Alba-Iulia la 1 Decembrie n. 1918.

Intrarea solemnă în București a regelui Ferdinand, în fruntea armatei române, decembrie 1918.

Primirea regelui Ferdinand de către C. Hălcescu, cu ocazia intrării solemne în București, decembrie 1918.

Intrarea solemnă în București a regelui Ferdinand, a reginei Maria și a generalului Berthelot în fruntea armatei române, decembrie 1918.

11. Armata română a Maestății Sale Regelui Ferdinand I al României în Alba-Iulia la 19 Decembrie n. 1918.

România Mare, afirma marele ziarist Pamfil Șeicaru, „nu este numai un apogeu politic și militar, ci și o mare impulsivă dată energiei românești. Această impulsivă se va resimți curând. Toate puterile de muncă, în toate domeniile, se vor intensifica. Va fi o încordare uriașă, încordarea unui neam întreg, căruia i s-au dărâmat zăgazurile. Forțele descătuse vor năvăli tumultoase pe toate tărâmurile de activitate. Pretutindeni vom vedea energia românească extinzându-și manifestarea. În viața economică, precum și în cea financiară,

în viața politică sau culturală vom întâlni puterile aceluiași neam, desfășurate în toată amploarea spre a crea”²⁵.

După Unirea de la 1918, țara noastră a devenit un stat de mărime medie, aflându-se pe locul al optulea în privința populației și al zecelea după suprafață, între cele 28 de state ale Europei²⁶. România era un stat național unitar, deoarece majoritatea populației era formată din români (71,9%), în timp ce nicio minoritate națională nu atingea măcar procentul de 10%, din totalul populației (ungurii – 7,9%, germanii – 4,1%, evreii – 4%)²⁷. Odată cu unirea, se remarcă un puternic suflu democratic, o efervescență culturală și politică. În 1918, știința de carte era de 39,3%, la recensământul din 1930 ajunsese la 57%, iar în 1938 la circa 80%²⁸.

Cu ocazia primei aniversări a Marii Uniri, ziarul *Românul* făcea apel la români să nu uite această importantă zi și ce reprezintă ea pentru națiunea română din Transilvania²⁹.

Prin Marea Unire de la 1918, s-a împlinit un deziderat de însemnătate majoră în procesul devenirii românești, iar evocarea acestui eveniment important, reconstituirea cadrului istoric, evidențierea semnificațiilor lui fundamentale arată importanța valorilor naționale românești.

Sursa imaginilor: Biblioteca Academiei Române. Colecții Speciale.

Note:

1. TURCUȘ, Aurel ; GOMBOȘ, Constantin C. *Marea Unire reflectată în presa românească din Banat*. Timișoara: Excelsior Art, p. 162-163; *Neamul românesc*, 2 decembrie, 1928, p. 1.
2. *Neamul românesc*, Iași, 25 noiembrie 1918, p. 1.
3. *Alba Iulia*, număr ocazional, 1 decembrie 1918, p. 1.
4. *Unirea*, 24 noiembrie 1918, p. 2.
5. *Drapelul*, 15/28 noiembrie 1918, p. 1.
6. TURCUȘ, Aurel ; GOMBOȘ, Constantin C. *Op. cit.*, p. 111.
7. PASCU, Ștefan. *Marea Adunare Națională de la Alba Iulia*. Cluj, 1968, p. 376.
8. *Unirea*, 8 decembrie 1918, p. 2.
9. *Românul*, 20 noiembrie/3 decembrie 1918, p. 1.
10. *Idem*, 27 noiembrie 1918, p. 2.
11. *Dezbaterile Adunării Deputaților*, 29 decembrie 1919, p. 305.
12. *Românul*, 21 noiembrie 1918, p. 2.
13. *Lumea*, 28 noiembrie 1918, p. 1 și *Drapelul*, 22 noiembrie 1918, p. 2.
14. *Adevărul*, 17/30 noiembrie 1918, p. 3.
15. *Telegraful român*, 14/27 noiembrie 1918, p. 2.
16. *Izbânda*, 24 noiembrie 1918, p. 1.
17. *Lumea*, 28 noiembrie 1918, p. 1.
18. *Izbânda*, 27 noiembrie 1918, p. 2.
19. *Îndreptarea*, 24 noiembrie 1918, p. 2.
20. *Gazeta poporului*, 15 decembrie 1918, p. 1186.
21. *Adevărul*, decembrie 1918, p. 1186.
22. TURCUȘ, Aurel ; GOMBOȘ, Constantin C. *Op. cit.*, p. 11.
23. MUREȘANU, Camil. Autodeterminarea popoarelor și Marea Unire de la 1918. În: *Academica*, nr. 1-2, 1998, p. 5.
24. *Basarabia*, 1 ianuarie 1919, p. 1.
25. PAMFIL, Șeicaru. *Principii de politică națională. Orientări pentru românii din noile ținuturi*. Cernăuți, 1919, p. 25.
26. SCURTU, Ioan. Consecințele Marii Uniri. În: *100 români ai Marii Uniri / Ion Mărgineanu*. Alba Iulia: Altip, 2008, p. 71.
- 27-28. *Ibidem*, p. 71.
29. *România*, 3 decembrie 1919, p. 3.

Biblioteca neconvențională în spațiul scandinav

Studiu de caz asupra unui model suedez: „Norrbyhuset”

Nicolae POPOESCU, student

Universitatea din București. Facultatea de Litere. Specializarea Științe ale Informării și Documentării
e-mail: pr@litere.ro

Introducere

Secolul XXI plasează societatea în fața a numeroase provocări vizând dezvoltarea umană din mai multe perspective: informațională, tehnologică, economică, politică. Explozia informațională, a cărei origine se află în leagănul tiparului, a devenit de-a lungul secolelor o chestiune globală, care-i pune la încercare, în mod permanent, pe experții din domeniul științelor documentării. Inovarea serviciilor tradiționale de informare este, prin urmare, o vicisitudine cronofagă.

Viteza ridicată ce caracterizează evoluțiile din domeniul IT tinde să sufocă instituțiile cărora le lipsesc fondurile pentru a se putea adapta perpetuu la tehnologiile emergente. Sfera politică a societății domină aceste aspecte, facilitând, sau, din nefericire, încetinind progresul lor. Un exemplu în acest sens este dat de situația României. Spre deosebire de alte țări europene, cu precădere de cele vestice și nordice, statul român alocă dezvoltării educației și culturii în general un procent prea mic din bugetul de stat.

Biblioteca este un actor pe scena globală, fiind la rândul ei ținta influențelor din domeniile decizionale. Evoluția ei este marcată de însăși evoluția societății umane. În zilele noastre, asistăm la o înclinație din ce în ce mai mare către interactivitate, comunicare, socializare și, în funcție de context, nonconformism. Pentru a rămâne o instituție activă în comunitate, biblioteca trebuie să se metamorfozeze, să devină din veche, nouă, din pasivă, activă, din convențională, neconvențională.

Acest din urmă concept, încă nou în literatura de specialitate, urmărește să definească, în fapt, o nouă tipologie de bibliotecă. „Idea Stores”¹ (rom. „magazinele de idei”) reprezintă exemple plastice ale nevoilor actuale exprimate de membrii societății, ce diverg din aspirațiile pe care aceștia le aveau în deceniile trecute. Noile nevoi de informare ale utilizatorilor contemporani sunt determinate de schimbări globale pe mai multe planuri. În Regatul Unit, acolo unde au fost implementate pentru prima oară, cetățenii din Tower Hamlets, un cartier londonez, și-au exprimat într-un mod concis doleanțele: ei și-au dorit o „bibliotecă de înaltă calitate, modernă, care să furnizeze o gamă mult mai variată de servicii decât cea tradițională”².

Studiu de caz. Preambul

Locurile sau punctele de întâlnire³ (eng. “meeting places” sau “meeting points”) reprezintă spații unde grupuri de oameni se întâlnesc într-un mod regulat. De cele mai multe ori, aceste persoane sunt caracterizate de interese comune și/sau de o condiție ori un statut social asemănător. Astfel de puncte de întâlnire se găsesc, de exemplu, într-o cafenea sau într-o zonă dintr-un parc.

În Suedia, locurile de întâlnire (“Mötesplatsen”) constituie o inițiativă născută din nevoia statului scandinav de a răspunde numărului tot mai mare de imigranți din ultimii ani, care a indus în mod inevitabil o serie de provocări economice și sociale. Imigrările masive au creat, așadar, nevoia de educare a noilor veniți, în spiritul democrației, limbii și culturii suedeze, precum și nevoia de alfabetizare și de soluționare a altor probleme pragmatice: facilitarea procesului de obținere a cetățeniei ori a permisului de rezidență, facilitarea includerii pe piața muncii ș.a.

Contextul determină schimbarea. Nici măcar o țară dezvoltată precum Suedia, un stat eminent social, nu ar fi putut face față acestei crize contemporane apelând doar la serviciile tradiționale oferite de bibliotecă. Pentru a argumenta această afirmație, am ales să descriu serviciile și organizarea internă a unui “Mötesplats”, din localitatea Borås, intitulat “Norrbyhuset”.

Norrbyhuset. Prezentare generală

Norrbyhuset (rom. „Casa Norrby”) reprezintă un loc de întâlnire din cartierul omonim, în municipiul Borås. Amplasat strategic și luând în considerare comunitatea semnificativă de imigranți prezenți în această zonă a orașului, deviza sa este să fie „o casă pentru toată lumea”⁴.

Norrbyhuset oferă servicii multiple sub același acoperiș. Acestea includ: o bibliotecă; activități cu intrare liberă pentru tineret; o cafenea; un serviciu de cetățenie; un birou de informații pentru cetățeni.

Personalul care lucrează în Casa Norrby însumează 16 angajați, din comunități și țări diferite și vorbind în total 16 limbi străine. În prezent, ei ocupă următoarele funcții: organizatori de activități pentru tineret; coordonator al activităților pentru tineret; bibliotecar; asistent de bibliotecar; voluntari (non-suedezi); manager.

Echipa Norrbyhuset.

Obiectivul principal urmărit de *Norrbyhuset* este de a ameliora mentalitatea cetățenilor. El se remarcă prin urmare ca un exemplu sugestiv al marketingului 3.0, caracterizat de promovarea ideilor nobile în scopul îmbunătățirii societății. De asemenea, *Norrbyhuset* dorește să:

- asigure egalitatea șanselor;
- prevină discriminarea;
- furnizeze sprijin persoanelor cu dizabilități;
- combată violența (prin programe antiviolență);
- furnizeze sprijin victimelor sau martorilor actelor de violență.

Biblioteca

Biblioteca aflată în incinta *Casei Norrby* reprezintă un liant al tuturor activităților desfășurate în interiorul localului, având rolul principal, pe lângă cel de asigurare a accesului cetățenilor la informație, de promovare și facilitare a procesului de învățare a limbii suedeze.

Colecția sa este alcătuită din cărți, DVD-uri, periodice (ziare, reviste, manga⁶) și cărți audio. Nu există restricții privind numărul de resurse care pot fi împrumutate. Termenele de împrumut sunt de patru săptămâni pentru majoritatea cărților, cu excepția celor foarte cerute, limitate la 14 zile. DVD-urile pot fi împrumutate pentru doar cinci zile. Clasificarea resurselor bibliografice este realizată prin intermediul sistemului „SAB” – sistemul de clasificare a documentelor realizat de către Asociația Bibliotecarilor din Suedia. Biblioteca beneficiază de un buget de aproximativ 280.000 SEK pe an, destinat doar dezvoltării colecției.

O importanță deosebită în alcătuirea colecției bibliotecii este acordată literaturii străine. Biblioteca include și documente

Copiii reprezintă o categorie prioritară de utilizatori.

în cele cinci limbi corespunzătoare minorităților recunoscute de legislația suedeză: finlandeză, idiș, rromani, sămi și meänkieli⁷. De asemenea, deține publicații în limbile arabă, somaleză și suedeză, care sunt ușor de citit. Secțiunea lucrărilor pentru copii este prioritizată în procesul de dezvoltare a colecției.

În cadrul bibliotecii, utilizatorii pot beneficia de accesul la cinci calculatoare conectate la Internet. De asemenea, instituția deține un abonament la „*PressReader*”, o platformă care funcționează asemenea unei baze de date prin intermediul căreia pot fi accesate variantele online ale mai multor periodice naționale și internaționale. Nu în ultimul rând, biblioteca este dotată cu un scanner și o imprimantă, amândouă accesibile publicului.

Echipamentul informatic al bibliotecii.

Servicii și activități

Așa cum am menționat, biblioteca are drept scop final sprijinirea persoanelor nou-venite în Suedia, pentru a se adapta comunității, din punct de vedere lingvistic, cultural și social. În mod concret, acest obiectiv este îndeplinit printr-o serie de activități centrate pe utilizatori.

Serviciul de activități pentru tineret se ocupă cu organizarea de cursuri, seminare, ședințe consultative în care sunt oferite tinerilor sfaturi privind chestiuni pragmatice, precum scrierea unui CV, pregătirea pentru un interviu de angajare ș.a. Serviciul de informații pentru cetățeni îi sprijină, printre altele, pe imigranți, în completarea actelor oficiale, în aplicarea pentru cetățenie, pentru ajutorul social.

Printre proiectele desfășurate de *Casa Norrby* se regăsesc, de asemenea: cluburi de lectură; sesiuni de ajutor în realizarea temelor; seri de film; seminare web; activități creative: lecții de pictură, dans, gătit, cusut; excursii de grup; activități cu ocazia Zilei Internaționale a Femeii; întâlniri cu autorii; ședințe de yoga. Două evenimente deosebite organizate sub egida *Casei Norrby* sunt „*Festivalul Premiilor Nobel Norrby*” și „*Loteria cărților*”.

„*Nobelfest*” reprezintă o inițiativă aparte prin care utilizatorii sunt premiați în funcție de activitatea desfășurată de ei în decursul anului precedent. În prezent, se acordă distincții în domeniile „*Mediu*”, „*Antreprenariat*” și „*Pace*”. Este de remarcat faptul că proiectele desfășurate în instituție sunt bilaterale, utilizatorii fiind susținuți permanent în a propune idei și a se implica în realizarea acestora.

Ceremonia de acordare a „Premiilor Nobel Norrby”.

„Loteria cărților” este un program de promovare a lecturii ce se constituie într-un adevărat eveniment prin care copiii și tinerii sunt premiați pentru activitatea lor în calitate de utilizatori ai bibliotecii, în funcție de numărul de împrumuturi, indiferent de tipul documentelor. În fiecare an, cei doi bibliotecari realizează „bilete de loterie” pe care le atașează în mod neinvaziv în diferite resurse ale bibliotecii. Utilizatorii care acumulează cel mai mare număr de astfel de bilete până la data premierii sunt declarați câștigători. Premiile constau în cărți, benzi desenate și vizite gratuite în biblioteci și puncte de întâlnire din Göteborg, oraș aflat la doar câțiva kilometri de Borås.

Tomas Svensson, administrator al activităților pentru tineret, susține că proiectele desfășurate de *Norrbyhuset* în sfera învățării limbii suedeze și adaptării la societate i-au ajutat pe utilizatori să se integreze într-un mod mai facil și mai rapid la comunitate decât prin intermediul unor cursuri formale de limbă. Unul din obiectivele instituției, afirmă el, este de a-i „ajuta pe oameni să se simtă în largul lor venind aici, să dezvolte un sentiment de apartenență”⁸.

3. Concluzii

Suedia este una din țările care îmbrățișează în mod activ și facil noile tehnologii⁹. Extrapolând această afirmație, este de așteptat ca inclusiv structurile infodocumentare să beneficieze de ample procese de reproiectare și actualizare. Bibliotecile sunt analizate, cerându-se opinia utilizatorilor, pentru ca în cele din urmă să fie reproiectate în funcție de aspirațiile acestora. *Norrbyhuset* reprezintă o organizație comunitară ce urmărește să inspire și să sprijine toate activitățile care promovează idealurile unui stil de viață pașnic și sustenabil. Aceasta contribuie totodată la motivarea cetățenilor în a deveni membri responsabili și activi ai societății suedeze și, mai mult decât atât, a celei europene. Așadar, Suedia dovedește, prin exemplul său, că bibliotecile neconvenționale pot reprezenta viitorul structurilor și serviciilor de informare.

Sursa imaginilor: https://www.facebook.com/pg/norrbyhuset/photos/?ref=page_internal.

Note:

1. Tower Hamlets Council. Idea Store – About Us. August 2018. Disponibil pe Internet la adresa <http://www.ideastore.co.uk/about-us>, accesat în 19.08.2018.

2. Idem.

3. Wikipedia. Meeting point. August 2018. Disponibil pe Internet la adresa https://en.wikipedia.org/wiki/Meeting_point, accesat în 22.08.2018.

4. Borås Stad. *Norrbyhuset*. 20 august 2018. Disponibil pe Internet la adresa <https://www.boras.se/upplevaochgora/motesplatserochtraffpunkter/motesplatser/norrbyhuset.4.22d8dbdb158917ddc57b0e35.html>, accesat în 22.08.2018.

5. Vezi și adresa de Internet http://webnews.textalk.com/upload/article/bild/4728/714323/Citybladet_GloriaSwenson_s.jpg, accesat în 22.08.2018.

6. Benzi desenate japoneze.

7. Dialect al limbii finlandeze vorbit în nordul Suediei.

8. *Norrbyhuset* [Interviu]. Tomas Svensson. Borås, 20 februarie 2018.

9. The Local. Sweden is third most “digital” nation in the EU. Februarie 2016. Disponibil pe Internet la adresa <https://www.thelocal.se/20160225/sweden-is-third-most-digital-nation-in-the-eu>, accesat în 22.08.2018.

Bibliografie:

1. Borås Stad. *Norrbyhuset*. 20 august 2018. Disponibil pe Internet la adresa <https://www.boras.se/upplevaochgora/motesplatserochtraffpunkter/motesplatser/norrbyhuset.4.22d8dbdb158917ddc57b0e35.html>, accesat în 22.08.2018.

2. Borås Stad. *Norrbyhuset* – Projektontor. 27 mai 2018. Disponibil pe Internet la adresa <https://www.boras.se/upplevaochgora/barnochunga/utbytenvolontar/arbetsprojektstodochledarskap/projektontor.4.22d8dbdb158917ddc57b0e35.html>, accesat în 22.08.2018.

3. City of Nedlands. Books on Wheels and Library Bus Services. 19 august 2018. Disponibil pe Internet la adresa <https://www.nedlands.wa.gov.au/libraries/books-wheels>, accesat în 19.08.2018.

4. Cheshire West and Chester. Mobile library service. 19 august 2018. Disponibil pe Internet la adresa <https://www.cheshirewestandchester.gov.uk/residents/libraries/find-a-library/mobile-library-service.aspx>, accesat în 19.08.2018.

5. SVENSSON, Tomas. *Norrbyhuset*. [Interviu] Borås, 20 februarie 2018.

6. SVENSSON, Tomas. *Norrbyhuset. En plats för alla* [Prezentare PowerPoint]. Borås: Borås Stad, 2018.

7. The Local. Sweden is third most “digital” nation in the EU. 25 februarie 2016. Disponibil pe Internet la adresa <https://www.thelocal.se/20160225/sweden-is-third-most-digital-nation-in-the-eu>, accesat în 25.08.2018.

8. Tower Hamlets Council. Idea Store – About Us. August 2018. Disponibil pe Internet la adresa <http://www.ideastore.co.uk/about-us>, accesat în 19.08.2018.

9. Wikipedia. Meeting point. 22 august 2018. Disponibil pe Internet la adresa https://en.wikipedia.org/wiki/Meeting_point, accesat în 22.08.2018.

Cărturarul pedagog Petru Maior, omagiat la Reghin

dr. Florin BENGHEAN, bibliotecar
Biblioteca Municipală „Petru Maior” Reghin
e-mail: bmpmreghin@yahoo.com

Din lucrările cărturarului Petru Maior, desprindem două direcții mai importante ale gândirii și activității sale. O primă direcție, exprimată chiar din tinerețe, privește atitudinea față de religie. El este, evident, un credincios și, în felul lui, un greco-catolic, dar în *Procanon*, el se arată de la început un adept al unei religii tolerante, așa cum fusese și Fénelon, de care probabil că s-a lăsat influențat și cu care împărtășește, se pare, și ideile despre educație.

O altă direcție este în mare parte comună cu a celorlalți reprezentanți ai Școlii Ardelene, angajați în dovedirea originii noastre latine. Petru Maior se deosebește însă, de Samuel Micu și Gheorghe Șincai, prin faptul că, pe câtă vreme aceștia socotesc că limba română descinde din latina clasică, el se străduiește să demonstreze că descinde, din contră, din latina vulgară. Petru Maior merge atât de departe, pe această ipoteză, încât, considerând că latina vulgară se află originea celei clasice, conchide că și limba română poate fi socotită „mama limbii celei latinești”. De aceea, el îi invită pe lingviștii români să reconstituie această limbă. Este vorba, bineînțeles, de un „purism”, unul de esență populară.

Ambele direcții amintite au o puternică intenționalitate educativă și pot fi socotite, ca și scrierile celorlalți ardeleni, o materie primă pentru documentele instructiv-educative ale bisericii și școlii românești. Operele lor au fost folosite ca atare, dacă nu chiar de elevi, măcar de preoți și de învățători. Samuel Micu și Gheorghe Șincai au și scris de altminteri în acest sens. Cât despre Petru Maior, lucrările lui au într-o mai mică măsură caracter de manual, dar din ele se desprinde, cum am și afirmat, o concepție educativă. *Didahiile* și *Propovedaniile* lui erau accesibile și părinților și tinerilor, cu toate că aceste scrieri se adresau în primul rând preoților și învățătorilor.

Putem vorbi totuși de o concepție pedagogică la Petru Maior? În ce constă ea? Fără a avea mari pretenții, mai ales pentru un început de perioadă, ca acela în care a trăit Petru Maior, noi răspundem că a avut.

E cazul credem, în primul rând, să ne ocupăm de izvoarele concepției despre educație a lui Petru Maior. Unde își are originea substanța gândirii sale pedagogice? Patru credem că sunt cu deosebire acestea: gândirea religioasă de nuanță iluministă; filozofia naturii, în sensul în care era ea înțeleasă începând din Renaștere; învățămintele, ca să nu zicem chiar filozofia istoriei și folclorul. În ce privește gândirea religioasă a lui Petru Maior, ea este exprimată prin modul în care scrie *Procanonul* și se revelează a fi o gândire polemică, de luptă împotriva dogmatismului catolic excesiv, împotriva supremației papale, nu fără oarecare iz protestant.

Episcopul Ioan Bob nu-l suspecta chiar fără nici un temei. Dealtfel lucrul acesta se poate vedea și din preferințele pentru

filozofia naturii (a dreptului natural). În biblioteca sa, atât cea modestă de la Reghin, cât și cea mai aleasă, de la Buda, la loc de cinste figurau lucrări cu orientare raționalistă și de drept natural. În același sens, el a putut consulta la Viena, la Blaj și la Buda, scrieri ale unor gânditori ca Erasmus, Hugo Grotius, Christian Wolff ș.a. Petru Maior a și predat, la Blaj, dreptul natural, mergând în această privință pe urmele înaintașului său Samuel Micu, de la care ne-a rămas o lucrare intitulată *Legile firii* (1800). În ce privește învățămintele istoriei, spre deosebire de Gheorghe Șincai, la care ponderea și seriozitatea operei o formează argumentația erudită, cu multă insistență pe toate faptele cunoscute, la Petru Maior predomină grija pentru faptele mai importante, nodale, pentru evenimentele care marchează o cotitură. *Istoria pentru începutul românilor în Dachiia* este caracteristică din acest punct de vedere. În ce privește inspirația din folclorul românesc, ea este evidentă în *Didahii* și în *Propovedanii*, unde ideile sunt exprimate în forma aforistică a proverbelor populare¹. Uneori apare impresia unor lecții de pedagogie folclorică, asemenea pedagogiei făurite de poporul român, de-a lungul veacurilor, prin cristalizarea și verificarea propriei experiențe.

Din toate aceste izvoare, din cultura generală și din inspirația momentelor pe care le-a trăit, Petru Maior și-a încheat un sistem propriu de gândire pedagogică. Am putea rezuma în trei puncte acest „sistem”.

Primul ca importanță – nu numai pentru el, ci și pentru toată Școala Ardeleană – este acela al educației național-patriotice, aplicate mai ales plecând de la istoria nației pe care trebuie să o prezinte. Nu istorie pentru istorie, nu date care nu spun esențialul, ci ceea ce este esențial și poate fi de folos scopului urmărit. „Cugetul meu iaste – zice el în *Istoria pentru începutul Românilor în Dachiia* – întreaga istorie – a Românilor a o țese, fără cele ce mai virtos se țin de începutul lor în Dachiia [...], ca văzînd românii din ce viță sînt pășiți, toți să se îndemne strămoșilor săi întru omenie și în bună cuviință a le urma [...], așa toți să se facă cetățeni patriei folositori”².

Trebuie să notăm că sentimentul dragostei de patrie la Petru Maior este departe de a fi șovin. „Toate națiile firești – mai zice el – se cuprind în marea nație a neamului omenesc, iar deosebitele numiri ale singuraticilor nații sînt uneori întîmplătoare. Așadar, potrivit cu înțelepciunea este ca toți oamenii, neluîndu-se în seamă întîmplătoria lor numire, să se iubească unul pe altul ca frații și o nație să alerge cu ajutorul alteia spre înaintarea culturii”³. Această idee are, credem, o semnificație care trebuie subliniată și pentru că e vorba de reprezentantul unei națiuni din Ardealul cu mai multe naționalități conlocuitoare.

Derivat din acest principiu educativ, am putea spune, este, la Petru Maior, acela al educației în limba națională.

Limba națională și nu propriu-zis limba maternă, pentru că el socotește că limba maternă, așa cum era vorbită de români la acea dată, trebuie restaurată oarecum după prototipul latinei vulgare, care și ea trebuie restaurată, la rândul ei. „Acum a sosit acel timp bine primit, ca românii, smulgându-se din grosul întuneric al urâtei neștiințe, să se deștepte a-și lămuri limba sa cea română și, lucrând cu bunul său talent, să se procopsească întru științe, din care se naște întregirea minții și urmare în tot felul de fapte bune”²⁴.

Un al treilea punct important (un adevărat principiu educativ), în concepția lui Petru Maior, este disciplina. Aici el se inspiră mai puțin de la natură și mai mult din concepția sa religioasă și din acel folclor care pune accentul pe spiritul de autoritate. O disciplină în general severă, aceasta recomandă Petru Maior, nu însă fără momente de înțelegere și de blândețe, atunci când e cazul. Adresându-se părinților, el le cere să fie prompti și necruțători cu copiii, atunci când sunt în culpă. Dacă-i lași, „ei încet, încet socotesc că lăsarea aceea e puterea lor și vreau apoi să biruie cu puterea (aceasta)”. Totuși „certarea, dreasă cu cuvinte și fără asprime, se bagă mai tare în inimă și spală petele, pe care le află acolo”. Este, ca să zicem așa, însăși vocea înțelepciunii populare, pe care s-ar părea că o auzim, o voce care este destul de vizibil în consonanță cu spiritul mai înaintat al veacului.

În ce privește metodele pe care le putem folosi în asigurarea unei discipline și bune comportări a copiilor, Petru Maior nu exclude pare-se pedeapsa corporală, dar, desigur, cu măsură și precauție. Dă o mare importanță însă exemplului personal. „Prea tare vă înșelați când, avînd pruncii mărișori, îndrăzneți a face multe necuviințe în văzul și auzul lor, crezînd că ei sînt mici și nu pricep”. Dacă ne vom referi la educația morală, pe linia unei discipline așa cum o preconizează Petru Maior, ea cere un anumit mediu închegat și permanent, care nu e altul decât mediul educativ din familie. Și el dă, într-adevăr, o mare importanță acestuia. S-ar părea chiar că-l preferă celui școlar, poate și din cauza stadiului în care se afla atunci educația prin instrucțiune.

Totuși, el nu neglijează școala, cerînd părinților să înțeleagă că știința, educația patriotică și limba națională cultivată, numai prin școală pot fi bine însușite. „În deosebi se vor osteni tot alții spre folosul lor (al copiilor) dacă voi (părinții) veți lipsi de la datoria voastră. Căci ce folos iaste împărații și stăpîinii țărilor să țină școale prin țări, pentru învățatura tinerilor voștri, dacă voi îi țineți departe de școală? Și de dascălii, care îi vor face să iubească învățatura, care fericește pe tot omul, dacă voi nu arătați nevoie și nu vă pasă de nemica”²⁵. Este cazul să arătăm și aici că, în ce privește disciplina, Petru Maior cere ca atât părinții în familie, cât și dascălii în școală, să își păstreze rolul conducător. „Dascălii și învățătorii greșesc de nu vor îndrepta greșelile scolasticilor lor cînd pot [...] de vor da pildă rea cu purtarea sa scolasticilor”.

Ne-a mai rămas o chestiune, cu care de obicei se începe, când se abordează problema educației: problema educabilității în concepția lui Petru Maior. El crede în puterea educației, așa cum crede poporul însuși. Petru Maior nu rămâne totuși la nivelul empiric, al bunului simț sau al tradiției populare. Adept al dreptului natural și al filozofiei naturii, în limitele unui raționalism ponderat, Petru Maior ridică și problema educabilității la acest nivel, așa cum o făcuse cu multă vigoare, Comenius, așa cum mai ponderat o face, mai ales, Fénelon.

„Copiii – mai zice Petru Maior – sînt și ei roade ale naturii și de la natură roadele nu ne vin desăvârșite, datoria născătorilor este să se îngrijească de ele pentru ca să le

desăvârșesc. Toate viețuitoarele procedează așa; oamenii însă trebuie s-o facă și în mai mare măsură, pentru că și au mai multă nevoie decât celelalte animale. Aceasta este lege, și nu e lege după rânduielele cele polițienești, ci este lege, care firea în inimile tuturor o au tipărită.”

Aceasta înseamnă oarecum că, după Petru Maior, actul educației pornește mai ales dintr-un instinct pe care-l au chiar și animalele. Ceea ce nu presupune însă că el nu face distincție între creșterea puilor de către animale și educația copiilor. Spre deosebire de animalele care se îngrijesc de puii lor, la oameni intervin și „alții”. Pe lângă datoria „firească” a părinților, intervin și „toți ceilalți”, adică societatea. Prin astfel de idei, Petru Maior este un îndepărtat precursor al ideii moderne a originii sociale a fenomenului educativ, pe o linie relativ organizată.

În perioada 7-8 septembrie 2018, a avut loc la Reghin, Conferința Națională „Petru Maior și prietenii”, ediția a III-a, manifestare culturală de mare amploare și un înalt profesionalism. La ea au participat câteva mari personalități ale vieții culturale din România, cercetători de mare prestigiu, istorici, bibliotecari, publiciști și preoți, care, prin munca și cercetarea lor, contribuie în mod reprezentativ, la cunoașterea, atât a vastei personalități a celui care a fost marele cărturar Petru Maior, cât și a memorabilelor sale realizări. Evenimentul a fost organizat de Primăria Municipiului Reghin, Consiliul Local Reghin, Biblioteca Municipală „Petru Maior”, Universitatea „1 Decembrie 1918” Alba Iulia (Facultatea de Istorie și Filologie, Departamentul de Istorie, Arheologie și Muzeologie), în parteneriat cu Direcția Județeană pentru Cultură Mureș, Protopopiatul Greco-catolic Reghin și Protopopiatul Ortodox Reghin.

Deschiderea lucrărilor conferinței a avut loc vineri, pe 7 septembrie 2018, la sediul Bibliotecii Municipale „Petru Maior” Reghin, moment moderat de doamna Laura Stanciu. La acest eveniment a luat parte și doamna economist Maria Precup, primarul municipiului Reghin. Au susținut alocuțiuni: Nicolae Băciuș, director al Direcției Județene pentru Cultură Mureș; preot Valentin Vârva, protopopul ortodox al Reghinului; Sorina Bloj, director al Bibliotecii Municipale „Petru Maior” Reghin. A fost prezentată o expoziție foto semnată de Simona Bogdan. În continuare, doamna Doina Hendre Biro a prezentat volumul „*Petru Maior și prietenii*”, care s-a lansat cu ocazia acestui eveniment.

În prima secțiune a conferinței moderate de Laura Stanciu, au fost susținute expunerile: Cristian Bădiliță – *NeoŢiganiada*; Alin-Mihai Gherman – *Aventurile lui Telemah, doar o traducere?*; Ana Maria Roman Negoii – *Rolul surselor istorice în dezvoltarea istoriografiei românești din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea. Cazul lui Gheorghhe Șincai*.

În cadrul celei de a doua secțiuni a conferinței, desfășurate tot la biblioteca reghineană și moderate de Remus Câmpeanu, au fost prezentate lucrările: Ștefan Stanciu – *Cărți spaniole în biblioteca lui Petru Maior*; Doina Hendre Biro – *Ignac Batthyany și etapele unui program de organizare a activității științifice început la Trnava, continuat la Roma și Eger și cristalizat la Alba Iulia*; Andreea Mârza – *Însemnări de călătorie la sfârșit de secol XVIII. Imre Daniel*; Simona-Loredana Bogdan, Florin Bogdan – *Cărți românești vechi de pe Valea Mureșului Superior în colecția Arhiepiscopiei Ortodoxe a Alba Iuliei*; Anton Rus – *Reghin, orașul în care au fost hirotoniți preoți greco-catolici de către episcopul Alexandru Todea în clandestinitate în timpul regimului*

comunist; Florin Bengean – Petru Maior – pedagog al perioadei deșteptării naționale. La final a fost vizitată biserița de lemn în care a slujit Petru Maior și care se află în Parohia Ortodoxă „Petru Maior” Reghin.

Conferința a continuat sâmbătă, 8 septembrie 2018, cu o nouă sesiune de comunicări, moderată de Florin Bengean. Au fost susținute lucrările: Eva Mârza – *Receptarea operei lui Erasmus de Rotterdam în Transilvania: Biblioteca Batthyaneum*; Remus Câmpeanu – *Gheorghe Brătianu*; Corina Teodor – *Petru Maior în atenția laicilor și clericilor în anii postbelici*; Maria Dan – *Puterea exemplului. Moștenirea lui Petru Maior în spațiul reghinean*; Tamási Zsolt – *Un proiect de cercetare a sinoadelor catolice (romano-catolice și greco-catolice) convocate după 1790*; Laura Stanciu Tamási – *Demnitarul Zenovie Păclișanu*. A urmat vizitarea Catedralei Greco-Catolice „Maica Domnului” din Reghin, unde s-a oficiat o slujbă de pomenire în memoria cărturarului Petru Maior.

Astfel, toate momentele manifestării culturale au avut menirea de a evidenția încă o dată personalitatea și multiplele realizări ale lui Petru Maior, care o bună parte a vieții sale și-a desfășurat activitatea la Reghin, punându-și toată forța și energia în propășirea credincioșilor săi și a poporului român.

Sursa imaginilor: Arhiva personală a autorului.

Note:

1. STANCIU, Stoian. *Pedagogia română modernă și contemporană*. București: Editura didactică și pedagogică, 1976, p. 30-31.
2. MAIOR, Petru Maior. *Istoria pentru începutul românilor în Dacia*, ed. II, 1834, p. 31.
3. Ibidem, p. 36.
4. DIMA, Al. ș.a., *Istoria literaturii române*, II. București: Editura Academiei Române, 1968, p. 64.
5. STANCIU, Stoian. *Op. cit.* p. 33.

Mireille Rădoi. Cybrarian cu tăblițe de lut

Cybrarian este un concept derivat din cyberspace și librarian: un expert în accesarea și prelucrarea informației din biblioteci și în transferarea cunoașterii, în ciber spațiu, prin tehnologii de ultimă generație. Mediul în care bibliotecile își desfășoară activitatea se schimbă în termeni de acces la informație, complexitate a localizării, interconectare și diseminare. Vorbim de noi ipostaze ale bibliotecarului – facilitator, formator, cercetător, designer de pagini web, editor online și de interfață web. În lumea anglo-saxonă, profesia de bibliotecar s-a configurat pe linii de lucru specializate: metadata librarian, knowledge manager, learning resources officer, digital librarian, cybrarian. În România, profesia este oarecum incoerent reprezentată, în raport cu cerințele și cu evoluția ei, și se confruntă cu o slabă percepție în societate, cu incoerențe legislative și cu dezechilibre pe piața muncii. Este nevoie de cybrarians pentru a avea acuratețe și responsabilitate științifică și culturală.

Cuvinte cheie: bibliotecar – profesie – evoluție, bibliotecar – specializare – cybrarian, bibliotecar – societate, tehnologia informației și a comunicării

Ioan Milică. Bibliotecile în era Facebook

Lumea digitală provoacă bibliotecile să își reconfigureze arhitectura informațională și de servicii, în acord cu dezideratele ei specifice: accesibilitate, simplitate, gratuitate, multiculturalitate, multimedialitate. Ca instrumente de promovare a serviciilor furnizate de biblioteci, ca medii de popularizare a activităților de tip educativ, cultural sau recreativ și ca mecanisme de interacțiune cu publicul, rețelele de socializare prezintă numeroase avantaje: atragerea de noi utilizatori, creșterea exponențială a publicului interesat de evenimentele organizate sau găzduite de biblioteci, difuzarea de conținut informativ multimedia și de informații de natură utilitară, creșterea frecvenței interacțiunii cu utilizatorii ș.a. Rețelele de socializare au dus la apariția unui nou tip de management de bibliotecă (e-management), orientat spre o axă intersubiectivă (e-servicii, e-documente, e-public), precum și spre o axă obiectivă (canalele online de comunicare alese).

Cuvinte cheie: biblioteci – canale de comunicare, rețele de socializare, instrumente de promovare, biblioteci – comunitate, e-management

Odorica Maxim. Ghidul Bibliotecii și al Centrului de Documentare și Informare „Iorgu Iordan” al Colegiului Național „Calistrat Hogaș” din Tecuci

Ghidul include un istoric al bibliotecii (CDI-ului) menționate prima dată într-un act oficial din 1878. Important pentru bibliotecă este anul 1897, când Academia Română îi donează 3.690 de publicații care formează în prezent fondul de carte modernă veche. Odată cu mutarea în locația actuală, la parterul clădirii colegiului național, biblioteca primește numele academicianului, lingvistului și filologului Iorgu Iordan. În 2007, biblioteca școlară se transformă într-un centru modern, dispunând de un spațiu mai generos, în care instrumentele digitale și dispozitivele tehnice reduc distanțele dintre cărți și oameni. Sunt prezentate pe larg serviciile și facilitățile bibliotecii, organizarea spațiului, patrimoniul cultural și monografia colecțiilor. În prezent, stau la dispoziția utilizatorilor 25.000 de publicații, literatura beletristică reprezentând 45% din totalul fondului. Sunt prezentate evenimentele permanente derulate în cadrul bibliotecii, rolul și obiectivele sale.

Cuvinte cheie: biblioteci școlare / CDI – istoric, organizare, evenimente, fonduri documentare, Biblioteca / CDI-ul „Iorgu Iordan” al Colegiului Național „Calistrat Hogaș” Tecuci

Mihaela-Maria Kocsis. 134 de ani de istorie în biblioteca unei instituții cu tradiție din România. Școala Silvică din Timișoara (1885-2019)

Școala Silvică Profesională de la Pădurea Verde a fost înființată în 1885. Complexul educațional cuprinde muzeul și fondul de

vânătoare, cabinetele, biblioteca, parcul dendrologic, căminul și cantina. Fondul de carte este în prezent de 21.164 de unități bibliografice și este unicul din regiunea de vest a României care deține aproximativ 6.000 de u.b. din domeniul silviculturii. Anul 1969 marchează înființarea Liceului Silvic de la Timișoara și, odată cu apariția liceului, fondul de carte se diversifică, răspunzând noilor cerințe de documentare. În prezent, biblioteca are un caracter enciclopedic și, în perspectivă, va adopta Clasificarea Oxford pentru publicațiile din domeniul silviculturii. Utilizatorii bibliotecii au acces la servicii de referințe, bibliografii la cerere, bibliografii tematice, consiliere în identificarea unei informații cât mai complexe în timp util, prin folosirea resurselor tradiționale și electronice etc.

Marcela Suciu. Biblioteca Comunală Hârseni, o bibliotecă pentru cititorii mari și mici

Biblioteca Comunală Hârseni (jud. Brașov), găzduită de școala din localitate, își desfășoară activitatea în colaborare cu cadrele didactice și cu colegii de la Biblioteca Județeană „George Barițiu” Brașov. Dintre evenimentele organizate sau la care a participat biblioteca în 2017-2018, pot fi amintite: participarea la Festivalul „Ceapa de aur”, la Carnavalul Toamnei și la Zilele Școlii „Profesor Doctor Ioan Cerghit”, ediția a III-a, aniversarea anuală a poetului Mihai Eminescu și a Zilei Unirii Principatelor Române etc. Colaborarea cu biblioteca județeană a fost, în egală măsură, benefică prin participarea la jocul educativ CUIB și vizionarea piesei de teatru „Pinocchio”, în interpretarea actorilor de la Teatrul Strada din Brașov. De asemenea, biblioteca a încheiat parteneriate cu fundații și asociații precum *Progress*, *EduCab*, *Tot Mai Verde* și *Mereu Aproape*.

Cuvinte cheie: biblioteci publice, Biblioteca Comunală Hârseni (jud. Brașov) – prezentare, proiecte, evenimente

Zalina Gabriela Neagu. Momentul 1918 reflectat în publicistica și cultura românească

Articolul prezintă Marea Unire de la 1 decembrie 1918, așa cum apare ea în presa contemporană, care a participat într-un mod deosebit de amplu la redarea și evocarea acestui mare eveniment. Astfel, ziarele și revistele au inclus știri și informații dintre cele mai variate privind pregătirea, înfăptuirea și urmările Marii Uniri, prezentând cifre și date, documente importante, liste de participanți și relatări ale desfășurării Adunării Naționale de la Alba Iulia. În periodice precum *Alba Iulia*, *Organ al proclamării unității naționale*, *Drapelul*, *Temersvarer Zeitung*, *Românul*, *Adevărul*, *Izbânda*, *Telegraful român*, *Gazeta poporului*, *Biserica și școala*, *Foia diecezană*, *Unirea*, *Neamul românesc*, *Lumea*, *Îndreptarea* sau *Basarabia* sunt prezentate luările de cuvânt și telegramele fruntașilor Unirii și ale oficialităților, politicienilor și cărturarilor vremii, declarațiile oficiale, atmosfera de sărbătoare. Articolul include citate din presa vremii pe care autoarea a cercetat-o în colecțiile Bibliotecii Academiei Române.

Cuvinte cheie: Marea Unire din 1918 – istoric, publicații periodice, articole, Biblioteca Academiei Române – colecții speciale

Nicolae Popoescu. Biblioteca neconvențională în spațiul scandinav. Studiu de caz asupra unui model suedez: „Norrbyhuset”

În Suedia, locurile de întâlnire (Mötesplatsen) constituie o inițiativă născută din nevoia statului scandinav de a răspunde la numărul tot mai mare de imigranți din ultimii ani, care a adus în mod inevitabil o serie de provocări economice și sociale. Articolul descrie serviciile și organizarea internă a unui astfel de „Mötesplats”, din localitatea Borås, intitulat *Norrbyhuset* și având deviza: „o casă pentru toată lumea”. *Norrbyhuset* oferă o bibliotecă; activități cu intrare liberă pentru tineret; o cafenea; un serviciu de cetățenie; un birou de informații pentru cetățeni. Biblioteca sa are drept scop principal sprijinirea persoanelor nou-venite în Suedia pentru a se adapta din punct de vedere lingvistic, cultural și social. Printre proiectele

desfășurate de „Casa Norrby” se regăsesc: cluburi de lectură; sesiuni de ajutor în realizarea temelor; seri de film; seminare web; activități creative: lecții de pictură, dans, gătit, cusut; excursii de grup; ședințe yoga ș.a. Două evenimente aparte sunt „Festivalul Premiilor Nobel Norrby” și „Loteria cărților”.

Cuvinte cheie: biblioteci – comunitate, imigrație, integrare socială, Norrbyhuset (Borås, Suedia) – organizare, servicii, proiecte

Florin Bengean. Cărturarul pedagog Petru Maior, omagiat la Reghin

În perioada 7-8 septembrie 2018, a avut loc la Reghin, Conferința Națională „Petru Maior și prietenii”, ediția a III-a. Evenimentul a fost organizat de Primăria Municipiului Reghin, Consiliul Local Reghin, Biblioteca Municipală „Petru Maior” și Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, în parteneriat cu Direcția Județeană pentru Cultură Mureș, Protopopiatul Greco-catolic Reghin și Protopopiatul Ortodox Reghin. Articolul prezintă pe larg desfășurarea evenimentului cu sesiunile de comunicări și participanții săi. Este prezentată succint și personalitatea cărturarului Petru Maior, în ale cărui lucrări pot fi identificate două direcții mai importante de gândire și activitate: atitudinea față de religie și demonstrarea originii latine a limbii și a poporului român. Este analizat sistemul de gândire pedagogică dezvoltat de Petru Maior în cadrul Școlii Ardelene, cu punctele comune și contribuțiile proprii aduse de tezele sale (educația național-patriotică, educația în limba națională, disciplina în educație etc.).

Cuvinte cheie: Petru Maior (1756-1821) – istoric, filolog și scriitor român, reprezentant al Școlii Ardelene, istorie culturală, Conferința Națională „Petru Maior și prietenii”, ediția a III-a

Mireille Rădoi. Cybrarian with Clay Tablets

Cybrarian is a concept derived from cyberspace and librarian: an expert in accessing and processing the information from libraries, and in transferring knowledge, in cyberspace, through the latest technologies. The environment in which the libraries operate is changing in terms of access to information, complexity of localization, interconnection and dissemination. We are talking about new hypostases of the librarian – facilitator, trainer, researcher, web page designer, online and web interface editor. In the Anglo-Saxon world, the profession of librarian has been configured on specialized lines of work: metadata librarian, knowledge manager, learning resources officer, digital librarian, cybrarian. In Romania, the profession is somewhat inconsistently represented, in relation to its requirements and its evolution, and faces a poor perception in the society, with legislative inconsistencies and imbalances on the labor market. Cybrarians are needed in order to have scientific and cultural accuracy and responsibility.

Keywords: librarian – profession – evolution, librarian – specialization – cybrarian, librarian – society, information and communications technology

Ioan Milică. Libraries in the Facebook Era

The digital world causes libraries to reconfigure their services and information architecture, in accordance with its specific goals: accessibility, simplicity, gratuitousness, multiculturalism, multimediality. As tools for promoting the services provided by the libraries, as media for popularizing educational, cultural or recreational activities and as mechanisms for interaction with the public, the social networks have many advantages: attracting new users, exponential growing the public interest in the events organized or hosted by the libraries, disseminating the multimedia information content and informations of utilitarian nature, increasing the frequency of the interactions with the users and so on. The social networks have given rise to a new type of library management (e-management), oriented towards an intersubjective

axis (e-services, e-documents, e-public), as well as towards an objective axis (the chosen online communication channels).

Keywords: libraries – communication channels, social networks, promotional tools, libraries – community, e-management

Odorica Maxim. Guidebook of the “Iorgu Iordan” Library and Documentation and Information Center of the “Calistrat Hogaș” National College in Tecuci Town

The guide includes a history of the library (documentation and information centre) first mentioned in an official act from 1878. Important for the library is the year 1897, when the Romanian Academy donates 3,690 publications that currently form the old modern book fund. With the transfer to the current location, at the ground floor of the National College building, the library receives the name of the academician, linguist and philologist Iorgu Iordan (1888-1986). In 2007, the school library is transformed into a modern centre, having a more larger space, in which the digital tools and the technical devices reduce the distance between books and people. The library services and facilities, the organization of the space, the cultural heritage and the monograph of the collections are detailed. Currently, 25,000 publications are available to users, the literature being 45% of the total fund. The permanent events in the library, its role and objectives are presented.

Keywords: school libraries / documentation and information centres – history, organization, events, documentary funds, “Iorgu Iordan” Library / DIC of the “Calistrat Hogaș” National College in Tecuci

Mihaela-Maria Kocsis. 134 Years of History in the Library of an Institution with Tradition in Romania. Forestry School in Timișoara (1885-2019)

The Professional School of Forestry de la Pădurea Verde (Green Forest) was established in 1885. The educational complex includes the museum and the hunting grounds, the offices, library, arboretum, home and cafeteria. Currently, the book fund holds 21,164 bibliographic units and is the only one in the western region of Romania that includes about 6,000 b.u. in the field of forestry. The year 1969 marks the establishment of the Forestry High School in Timișoara and, with the advent of the high school, the book fund diversifies, responding to the new documentation requirements. Currently, the library has an encyclopaedic character and, in perspective, will adopt the Oxford Classification for forestry publications. Library users have access to references, bibliographies on demand, thematic bibliographies, advice on identifying the most complex information in a timely manner, using traditional and electronic resources, etc.

Keywords: school libraries – history, organization, documentary funds, purchasing policy, “Casa Verde” Forestry and Agriculture College in Timișoara – library

Marcela Suci. Hârseni Public Library (Brașov County), a Library for Big and Little Readers

Hârseni Public Library from Brașov County, hosted by the local school, carries out its activity in collaboration with the teachers and with the colleagues from the “George Barițiu” Brașov County Library. Among the events organized or attended by library in 2017-2018, can be remembered: the participation at the “Golden Onion” Festival, the Autumn Carnival and the Days of the “Professor Doctor Ioan Cerghit” School, the 3rd edition, the annual anniversary of Mihai Eminescu and of the Unification Day of the Romanian Principalities, etc. The collaboration with the county library was equally beneficial by participating in the educational game CUIB and by watching the “Pinochio” play, performed by the actors from the Strada Theater from Brașov city. The library has also concluded partnerships with foundations and associations as *Progress*, *EduCab*, *Tot Mai Verde* (Ever Greener) and *Mereu Aproape* (Always close).

Keywords: public libraries, Hârseni Public Library (Brașov County) – presentation, projects, events

Zalina Gabriela Neagu. 1918 Moment reflected in the Romanian Journalism and Culture

The article presents the Great Union from December 1, 1918, as it appears in the contemporary press that participated in a particularly extensive way in presenting and evocating this great event. Thus, the newspapers and magazines included the most varied news and information regarding the preparation, realization and consequences of the Great Union, presenting facts and figures, important documents, lists of the participants and accounts on sessions of the National Assembly in Alba Iulia. In periodicals like *Alba Iulia. Organ al proclamării unității naționale*, *Drapelul*, *Temersvarer Zeitung*, *Românul*, *Adevărul*, *Izbânda*, *Telegraful român*, *Gazeta poporului*, *Biserica și școala*, *Foia diecezană*, *Unirea*, *Neamul românesc*, *Lumea*, *Îndreptarea* or *Basarabia*, the speeches and telegrams of the leaders of the Union and of the officials, politicians and scholars of the time, the official statements, the festive atmosphere are presented. The article includes quotes from the press of the time that the author studied in the collections of the Romanian Academy Library.

Keywords: Great Union of 1918 – history, periodicals, articles, Romanian Academy Library – Special Collections

Nicolae Popoescu. Unconventional Library in the Scandinavian Space. Case Study on a Swedish Model: “Norrbyhuset”

In Sweden, meeting places (Mötesplatsen) represent an initiative arisen out of the need of the Scandinavian countries to respond to the growing number of immigrants in recent years, that inevitably brought a series of social and economic challenges. The article describes the services and the internal organization of such a “Mötesplats” in the town of Borås, entitled *Norrbyhuset* and having the motto: “A house for everyone”. *Norrbyhuset* includes: a library; free entry activities for youth; a coffee shop; a citizenship service; an office for public information. The library is primarily aimed at supporting people newly arrived in Sweden to adapt linguistically, culturally and socially. Among the projects carried out by the “the Norrby House” can be found: reading clubs; homework help sessions; movie nights; Web seminars; creative activities: painting lessons, dancing, cooking, sewing; group trips; yoga sessions etc. Two special events are the “Norrby Nobel Prize Festival” and the “Book Lottery”.

Keywords: libraries – community, immigration, social integration, Norrbyhuset (Borås, Sweden) – organization, services, projects

Florin Bengean. Petru Maior, a Scholar and Teacher celebrated in Reghin Town

Between 7 to 8 September 2018, the 3rd edition of the “Petru Maior and Friends” National Conference was held in the town Reghin. The event was organized by the Reghin City Hall, the Reghin Local Council, the “Petru Maior” Municipal Library and the “1 Decembrie 1918” University of Alba Iulia, in partnership with the Mureș County Council for Culture, the Greek-Catholic Protopopiate in Reghin and the Orthodox Protopopiate in Reghin. The article presents the event with its communications sessions and participants. Also presented is the personality of the scholar Petru Maior, in whose works, two important directions of thought and activity can be identified: the attitude towards religion and the demonstration of the Latin origin of the Romanian language and people. The system of the his pedagogical thinking developed within the Transylvanian School, with the common points and the contributions made by Petru Maior’s theses (the national and patriotic education, the education in the national language, the discipline in education, etc.), is analyzed.

Keywords: Petru Maior (1756-1821) – Romanian historian, philologist and writer, representative of the Transylvanian School, cultural history, “Petru Maior and Friends” National Conference, 3rd edition

SUMMARY

EDITORIAL

Cybrarian with Clay Tablets
Mireille Rădoip. 1

HIGHLIGHTS ON LIBRARIANSHIP. LIBRARY GUIDELINES

Libraries in the Facebook Era
Ioan Milicăp. 3

ON ROMANIAN LIBRARIES

Guidebook of the “Iorgu Iordan” Library
 and Documentation and Information Center
 of the “Calistrat Hogaș” National College in Tecuci Town
Odorica Maximp. 6

134 Years of History in the Library of an Institution
 with Tradition in Romania.
 Forestry School in Timișoara (1885-2019)
Mihaela-Maria Kocsisp. 15

Hârșeni Public Library (Brașov County),
 a Library for Big and Little Readers
Marcela Sucip. 19

CULTURAL HERITAGE

1918 Moment reflected in the Romanian Journalism
 and Culture
Zalina Gabriela Neagup. 20

LIBRARY ABROAD

Unconventional Library in the Scandinavian Space.
 Case Study on a Swedish Model: “Norrbyhuset”
Nicolae Popescup. 25

GUTENBERG’S GALAXY

Petru Maior, a Scholar and Teacher celebrated
 in Reghin Town
Florin Bengeanp. 28

IMPORTANT

În anul 2019, periodicul apare doar online, pe site-ul Bibliotecii Naționale a României, în secțiunea „Reviste BNR”. Pentru achiziționarea de numere deja apărute, plata se face în contul Bibliotecii Naționale a României: RO42TREZ7035009XXX014057, TREZORERIE sector 3, București, cod fiscal: 6312079 – București sau în numerar la casieria bibliotecii. Costul unui exemplar este de 12 lei. *Persoană de contact: Adriana Iosif (tel.: 021.3131800).*

Începând cu anul editorial 2010, *Biblioteca: revistă de bibliologie și știința informării* este indexată pe platformele online EBSCO și ProQuest.

ISSN 2668-618X
ISSN-L 1220-3386

